

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Ty ett barn blir oss fött, en son
blir oss given. På hans axlar vilar
herradömet, och hans namn är:
Under, Rådgivare, Mäktig Gud,
Evig Fader, Fridsfurste.

Jes 9:6

Välkommen - Herre Jesus!

Segerfursten kommer varken från Bryssel, Rom eller USA. Han bar ett kors till Golgata.

Predikan av Arne Imsen, sid 4

Kan då en mor glömma sitt barn, så att
hon inte förbarmar sig över sin livsfrukt?

Jes 49:15

**Brutalt myndighetsövergrepp i fallet "Domenic" vittnar om ett
allt mer familjefientligt samhälle.**

Rapport av Hans Lindelöw, sid 8

Namnet Jesus är lju

Hälsning från Stina Fridolfsson, Santo Domingo

I området där vi bor, finns en cañada (dalgång) där det ständigt rinner en bäck av kloakvatten från hushållen. Där är tätbebyggt och husen, som tidigare bestod av ömsom bräder, masonitskivor och rostig plåt som slagits ut till platta, tunna skivor från det som kanske varit matoljeburkar, är idag förbättrade och murade med betong och cementblock. Stanken från kloakbäcken ligger alltid över *La Cañada*, än om bäcken numera är till stor del överbyggd. Här har Comunidad Maranata i många år haft ett missionsfält, och

bland barnen som växt upp här, finns nu några som kommer när vi samlas till möten. Vi brukar samlas hemma hos Clotilde och läsa bibeln och bedja ett par eftermiddagar i veckan.

Då jag nyss kommit tillbaka från Sverige och inte varit med på länge, beslöt vi oss för att börja läsa Lukas evangelium, från första början. Det passar ju bra, då vi nu nalkas julen.

Igår läste vi läste ur andra kapitlet om Jesu födelse. Det blev så mycket lättare att nere i *La Cañada* föreställa sig hur det var då Jesus föddes. Tänk att inte ha en ren bädd för det lilla nyfödda barnet, utan vara tvungen att bland djuren i ett stall hitta en krubba! Så riskabelt för ett nyfött barn,

att ligga i denna smutsiga miljö. Och mamman, som behövde tvätta sig och akta sig för infektioner! Inga släktingar fanns i Betlehem, Josef och Maria fick nöja sig med stallet. Det måste vara lätt att bli missmodig i en sådan situation. Kanske psykades och förtalades då Maria som väntade barn. Och Josef, som inte var far till barnet! Men tänk att Gud vet hur han ska uppmuntra de betryckta. Herdarna, dessa enkla människor, som troligen inte ens kunde läsa, men hade jobbet att valla får; just de fick första glädjebudet från himlen. "...en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er..." Och de fick höra sång av en stor änglahär från him-

Ett stort tack till alla som varit med!

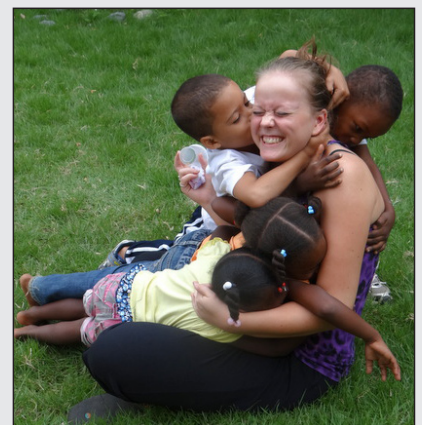
Arbetet i Dominikanska republiken och Haiti är helt beroende av insatser som görs i form av gåvor och förbön. Tack vare all hjälp som samlats in kan vi med tacksamhet se tillbaka på ett välsignelserikt arbete under det gångna året.

Loppis i Palavé till förmån för Haiti, Sean o Veronica i kassan.

Frukostservering i Palavé. Ett sjuttio-tal barn får en bättre start på dagen.

Elaine med några av barnen i missionens förskola.

vligt

len: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag." Och herdarna skyndade, jag tror de sprang allt vad de orkade, för att hitta stallet. De hade fått ett märkligt tecken, men för dessa herdar som var vana att sköta djur, var det inte svårt att känna igen: En krubba, d.v.s. en ho där man serverar djuren mat. Och där skulle hela världens Frälsare ligga lindad! De fann honom, och berättade om att de fått en speciell information från höjden om detta barn, och blivit manade att söka upp det. Josef och Maria fylldes av förundran och tacksamhet, mitt i sin belägenhet, då de kunde känna sig så utlämnade.

Det står att "Maria bevarade

och begrundade allt detta i sitt hjärta". En hjälp att orka med allt som de skulle möta framöver.

Vi har säkert alla så många gånger hört eller läst den välkända jultexten. Men när man sitter i smutsen och stanken nere i *la cañada* och läser om hur det gick till vid Jesu födelse, så blir det så verkligt och så förunderligt stort. Tänk att Jesus föddes i en sådan miljö! Att han steg ned, identifierade sig med de allra fattigaste och mest förnedrade. Lydia och Clotilde lyssnade och nickade då jag beskrev hur Jesus kom ned. Lydia riktigt strålade: "Man känner att han är hos oss nu när vi talar om det och ber!" När man får till sig jultexterna på detta vis, då blir högtiden större än någonsin!

En hel grupp barn satt på golvet och lyssnade och var med när vi bad. Sedan ville de absolut sjunga också:

"El nombre de Jesús es dulce, nos trae paz y alegría, cantando esa melodía:

JESUS, JESUS, JESUS...

Barnen som växer upp i La Cañada får höra om Jesus.

*...diré a la tristeza fuera!
Porque con Cristo yo al cielo voy!*

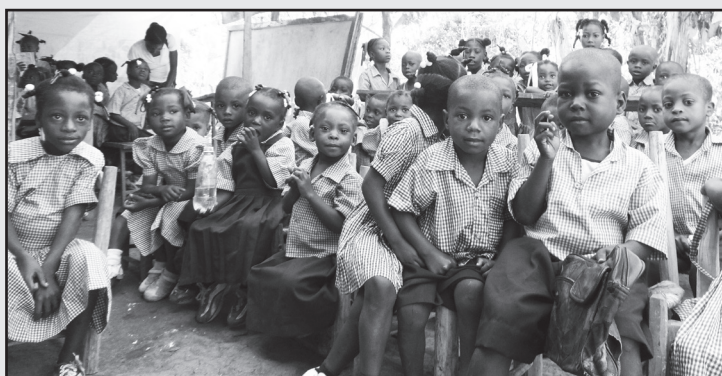
(Namnet Jesus är ljuvligt, det ger oss frid och glädje när vi sjunger denna melodi:

JESUS, JESUS, JESUS...
Jag säger till sorgen försvinn!
För jag far till himlen med Jesus Kristus!)

Himlen sänkte sig ned, det kändes som om änglarna ackompanjerade den triumferande sången.

Och på söndag morgon har Ilenia lovat hjälpa till med barnmöte. Hon växte upp i denna miljö och hade svårt med både skola och kamrater. Nu har hon beslutat att följa Jesus, har låtit döpa sig och vill så gärna förmedla vad hon själv fått uppleva till de andra fattiga, vildvuxna barnen i området. Mitt i den nedbrytande och påfrestande fattigdomen i slummen finns det rikedom, framtid och hopp i Jesus! ■

Skolbarn i Mont Leon, Haiti. Detta år har missionen kunnat möjliggöra skolgång för ca 800 haitiska elever. T.h.: Handikappade Kenia

T.v.: Dopförrättning i Palavé. Bilden bredvid är från ett väckelsemöte i la cañada.

Fortsätt stödja missionen
PG 44 10 05 - 6

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm ulla.nasholm@midnattsropet.se
Emanuel Johansson
emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
 E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!
 Gåvor till tidningen och
 litteraturmissionen,
 Pg 495 46 24-5,
 Ballsta Mediacenter.
 Meddelande om adress-
 ändring sker skriftligt till
 tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag,
 Bromma 2012
 ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET
 För tillstånd att använda ma-
 terial, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:
 Ballstavägen 100, Bromma
 Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål
 på inbetalningen)
 Hemsida: www.maranata.se
 E-post: info@maranata.se
 Mission i Dominikanska Rep.
 Info (spanska) maranata.do

**BÄLLSTA
MEDIACENTER**
 Hemsida: www.ballstamediacenter.se
 E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
 Box 20134, 161 02 Bromma
 Telefon: 08-98 56 83 Telefax:
 08-98 21 39

Julens budskap handlar om rättfärdighet

Text: **Berno Vidén**

På självaste Nobeldagen avkunnade Svea hovrätt en dom i en lång segdragen tvist orsakad av Gotlands kommun, där en omänskligt hårt drabbad familj står i fokus. Det handlar om **Domenic** som den 25 juni 2009 brutalt och våldsamt, mot alla gällande mänskliga rättigheter och lagar, separerades från sin familj. Familjen befann sig efter flera månaders noggrann planering ombord på ett flyg som skulle ta dem till mamma **Annies** hemland Indien. Det var sommarlov och Domenic hade länge sett fram emot att få åka och träffa alla sina kusiner och övrig indisk släkt och vänner.

Vad familjen inte visste var att Gotlands kommuns övernitiska socialtjänstemän samtidigt planerade att omhänderta Domenic, då de ansåg att hans föräldrar, **Christer** och **Annie**, inte tog hand om honom på rätt sätt. Då socialkontoret insåg att familjen var på väg att lämna landet larmades polisen. Flyget som redan hade taxat ut från gaten vände tillbaka och där väntade poliser med dragna pistoler, redo att med våld rycka en av händelsen skräckslagen och gråtande Domenic från sina föräldrar. Polisen försäkrade dock inför föräldrarna att Gotlands socialtjänstemän, som också fanns på plats i ett angränsande rum, ville träffa Domenic i enrum, och att det endast skulle ta ett par minuter innan de sedan skulle återförenas. De pressade föräldrarna gick med på polisens krav, men; nu inleddes ett långt, obeskrivligt lidande som skulle föra med sig många traumatiska upplevelser för hela familjen. Istället för att lämna tillbaka Domenic till föräldrarna så kidnappades han så fort han befann sig utanför deras synfält och sattes på ett flyg till okänd ort.

Bakgrunden till hela denna horribla historia är att familjen valt att bedriva hemundervisning för sin son, ett då helt lagligt alternativ till den allmänna skolan. Någon annan direkt orsak för ett omhändertagande fanns inte!

Nu väntar en fjärde jul utan att familjen får fira tillsammans. Gotlands kommun vill permanenta skillsmässan genom att frånta Annie och Christer vårdnaden. Svea hovrätt fällde sin dom den 10 december och förordnade en advokat att utöva vårdnaden om Domenic. I domen finns även en formulering som styrker att huvudmotivet för omhändertagandet var familjens hemundervisning: *"Särskilt allvarliga är, enligt hovrätten - - - som bl. a. fick till följd att Domenic fråntogs möjligheten till skolgång och utsattes för social isolering från andra barn i samma ålder."*

Som en julhälsning till Midnattsropets läsare framförs här en vädjan om förbön och omtanke för Domenic och hans familj. De är utsatta för värsta sortens rättsövergrepp och står maktlösa inför sociala myndigheters ageranden. Midnattsropet har följt deras fall under tre års tid och trots en inledande objektiv inställning till omhändertagandet, med misstankar om missförhållanden och eventuellt missbruk inom familjen, har det inte gått att hitta ett enda litet spår av något som skulle kunna motivera och ännu mindre rättfärdiggöra att Domenic på detta obarmhärtiga sätt kidnappats från sina föräldrar. Tvärtom; alla utlåtanden och vittnesmål från tiden innan omhändertagandet berättar om en levnadsglad och harmonisk pojke som föddes in i och växte upp i en lycklig familj som älskar och gör allt för sin son. Under rättegången framkom tydligt hur Annie och Christer gett Domenic sju friska och fina år - innan allt på ett ögonblick raserades.

Hur det är möjligt att familjen tvingas utstå denna outhärdliga pina, med myndigheter som gömmer sig bakom socialtjänstlag och LVU-förordnanden, är svårt att förstå. Men en dag ska rättfärdigheten segra! Gud kommer en dag att skaffa rätt åt de betryckta. Psalmisten skriver att *Gud skall frälsa de fattiga och krossa förtryckaren!* (Ps 72:4)

Välkommen, Herre Jesus!

Jesus är hemligheten till varför vi kämpar. Han är den ende som förblir då alla andra har störtats från sina troner. Han är konungars Konung och herrars Herre. Nu väntar han på att utföra historiens största och mest förunderliga evakuering som ligger strax framför. Det är därför vi förväntansfullt jublar.

Predikan från 1989 av Arne Imsen

Var vi än läser i Bibeln, står det klart för oss att Jesus kommer. När jag läser det, fröjdas jag i anden, för det är det enda hopp jag har. Om det inte hade varit för detta hopp, skulle jag ta mitt liv och vägra leva en timme till, i denna jämmerdal under detta vidriga välde av synd och orättfärdighet, där människan har gjort det så fruktansvärt trassligt för sig.

Men hoppet lyser, ära vare Gud! Och jag har fått ett litet nyckelhål in i evigheten där jag sett den himmelska härligheten - och det är detta som bär! JESUS KOMMER! Det är ingen teori eller dogm eller inlärd fras: JESUS KOMMER! Däremot är det ett uttryck för ett inneboende intensivt, spännande och dramatiskt överflödsliv. Snart ska hoppet bli en verklighet. Vi ska få se honom som vi nu älskar utan att ha sett. Han har gjort ett outplånligt intryck på oss. Format, präglad och förvandlat oss till att i världens ögon vara dårar och främlingar.

JESUS KOMMER! Det finns definitivt ingen möjlighet att vara likgiltig inför det anropet och den tonen. Man måste bli upprörd, förargad eller uttrycka bespotelse. Om det bara blir en programpunkt i det religiösa programmet som man påminner varandra om för ordningens eller traditionens skull, då är det naturligtvis ointressant, och går oss förbi utan att åstadkomma något intryck.

Men detta är ett sanningens ord, som bör bli föremål för begrundan: JESUS KOMMER! Rör det ditt hjärta? Värmer det ditt hjärta? Känner du att det frusna smälter och hur det hårda krossas inför den enorma kärlek som den helige Ande lägger i budet att Jesus kommer? Han kommer för att slutfrälsa sin församling. Tror du det?

Församlingens främsta kriterium

Det är en profetisk sanning som vill borra sig in i vårt samvete på ett sådant sätt att vi kan inta rätta attityder. Kan vi lyfta blicken mot höjden och med frimodighet

säga: Herre, kom! Välkommen! Det finns ingenting mellan dig och mig. Kommer du nu så följer jag med dig hem till härligheten. Jag är beredd.

- När han hade sagt detta, lyftes han inför deras ögon upp i höjden, och en sky tog honom bort ur deras åsyn. Och medan de skådade mot himmelen, under det att han for upp, se, då stodo hos dem två män i vita kläder. Och dessa sade: I galileiske män, varför stå I och sen mot himmelen? Denne Jesus, som har blivit upptagen från eder till himmelen, han skall komma igen på samma sätt, som I haven sett honom fara upp till himmelen. (Apg 1:9-11)

Det var himmelska budbärare som anförtröddes uppgiften att omgående och utan något dröjsmål proklamera den sanning som varit den kristna församlingens främsta kriterium under hela den heliga historien och församlingens tidsålder.

Varför håller ni på som ni gör, ni kristna? Varför sjunger ni och beder, ja, varför vittnar ni som ni gör? Varför väljer ni att vara så annorlunda och avvikande? Varför accepterar ni smäleken? Ni skulle ju kunna leva ett annat och mer välanpassat komfortabelt liv, och ändå väljer ni något som måste betraktas som ett martyrskap. Varför gråter ni för grannens frälsning? Varför bär ni dag och natt i era förböner fram missionsfälten?

Varför beder ni på ett sådant sätt för konung, regering, riksdag och samhälle? Varför kämpar, beder och ropar ni? Det finns väl annat man kan ägna sig åt, andra uppgifter som kunde anses viktiga att gå in i. Varför ha denna stämpel av att vara

JESUS
KOMMER!
Rör det ditt
hjärta? Värmer
det ditt hjärta?
Han kommer
för att slutfrälsa
sin församling.
Tror du det?

fanatisk, svärmisk och sekteristisk genom livet när man kan ha det så bekvämt och istället bli erkänd, uppburen, bekransad och applåderad för sina insatser? Vill du veta varför?

Denne Jesus, som har tagits upp från eder till himmelen - denne Jesus, apostlarnas Jesus, den urkristna församlingens Jesus, Petrus Jesus, Johannes Jesus - denne Jesus, som I haven sett fara upp till himmelen - han skall komma igen! Tror du det? Berör det dig? Känner du att tårarna gärna vill tränga fram, och att du i ödmjuk förkrosselse vill gråta av glädje?

Denne Jesus, som Fadern tog upp för din och min skull, han skall komma igen. *"På samma sätt som I haven sett honom*

vi trodde skulle bli ett paradiset i tiden, har inte blivit något annat än ett helvetets väntrum. Vi trodde att vi skulle lyckas åstadkomma underverk och demonstrera för hela världen att det finns jämlikhet, frihet och broderskap. Man gick ut med entusiasm för att bygga den nya världen, buren av idéer, folksuveränitetstanke och humanism för att åstadkomma underverk. Vad blev resultatet? Vi vet det så innerligt väl.

Vårt enda hopp

Den ende som kommer att kunna lösa mänsklighetens problem sist och slutligen finner du inte i Washington, New York, FN eller Genève. Du finner honom inte i Moskva eller Rom. Nej, han finns

Den ende som kommer att kunna lösa mänsklighetens problem sist och slutligen finner du inte i Washington, New York, FN eller Genève. Du finner honom inte i Moskva eller Rom. Nej, han finns inte i något av de maktcentra genom vilka vi kanske väntar hjälp och som vi kanske frestas fästa våra förväntningar till.

Honom som Gud har gjort till Herre och Messias, han bar ett kors till Golgata.

fara upp till himmelen." Här har vi hemligheten. Det är därför vi kämpar. Vi har krönt Jesus Kristus till Herre, och han är den ende som förblir då alla andra har störtat från sina troner. Han är konungarnas Konung och herrarnas Herre.

Han skall komma igen. Under den heliga historiens gång har människor försökt åstadkomma någon förblivande förändring. Alla deras ansträngningar har dockslutat i katastrof, kaos och sammanbrott. Så går det också för oss. Det

inte i något av de maktcentra genom vilka vi kanske väntar hjälp och som vi kanske frestas fästa våra förväntningar till.

Honom som Gud har gjort till Herre och Messias, han bar ett kors till Golgata. Det var inte ett gevär han bar på ryggen. Det var inget vapen, och dock var det ett vapen; kärlekens kors. Det kors, som egentligen var vårt, det bar han till Golgata. Han hade ingen kulspruta för att röja väg för sitt välde. Det var inte kärnvapen och bakteriologisk krigsföring. Han hade

inte den utrustning som alla hans efterföljare och imitatorer fäst sådan tilltro till och ställt mänskligheten inför.

När påven var här, så var det mesta man kunde se omkring honom skjutvapen och poliser. Man sa till och med att påven hade skottsäker väst. Det hade han förmodligen. Det behöver man i denna farliga värld som statsöverhuvud i Vatikanen och kyrkofurste på jorden. Men min Frälsare och Herre är inte statsöverhuvud i Vatikanen. Han har intagit platsen på Faderns högra sida i det nya Jerusalem, och hans ärkefiende Satan, som under historiens lopp försökt att detronisera Jesus, har kommit på skam.

Snart kommer djävulen att kastas ned på jorden. Förmodligen sker det när församlingen flyttar upp. Då måste luften renas och djävulen kastas ned. Den värld som varit lojal mot honom ska få tjäna honom till det yttersta. Men församlingen ska hemförlovas i härlighet! Jesus bar det kors du och jag borde ha tagit, och så dog han syndarens död för din och min skull. Skriften säger att det var omöjligt för döden att behålla honom. Jesus gick ut ur dödsriket och intog sin plats i härligheten. Nu väntar han på att utföra historiens största, mest märkliga och förunderliga evakuering; den som ligger strax framför:

"Denne Jesus som I haven sett fara upp till himmelen, han skall komma igen..." Det är därför vi verkar. Det är därför vi gråter och det är därför vi jublar. Det är därför vi vägrar att släppa in världen och vad den tillhör i gemenskapen. Det är därför vi vägrar surrogat och imitationer av sådant slag som världen har att erbjuda av maktmedel och resurser. Frestelsen kan understundom vara svår, eftersom världen har kommit underfund med att just i församlingen så finns det fonder som kan utnyttjas i samhällsarbetet som hjälp att bygga upp det antikristliga riket.

Det finns fonder av tro, kärlek och hopp. Det finns fonder av idealism och nådegåvor. En del är nedfrysta men de finns där och blir synliggjorda då nådens sol börjar lysa och det blir andligt töväder. Då smälter det hårda och dessa hemlighetsfulla, fördolda krafter träder fram. Det visar sig att Guds rike har liv och skapande och förnyande kraft.

Närheten till världen är möjlig då temperaturen sänks och man närmar sig fryspunkten. Men när värmen kommer, då tinar isen upp och det blir skilsmässa. Man kan inte förena vatten och eld.

Denna värme ligger förborgad i proklamationen: *"Denne Jesus, som ni har sett fara upp till himmelen, han skall komma igen på samma sätt som ni sett honom fara upp."*

Trampas ned - eller förtrampa

Evangelium är ingen fredstraktat. Det är en krigsförklaring. Vi har inte fått i uppdrag att förhandla med världens furste och makter. Skriften säger: *"Stå honom emot fasta i tron."* Satan har inte blivit kristen, och kommer aldrig att bli det. Världen kommer aldrig att älska min Frälsare och Herre. I bibeln står tydligt att vänskap med världen är fiendskap med Gud. Vänskap med Gud är fiendskap med världen. Dessa fiendtligheter blir definitivt inte mindre genom ekumenik.

Ekumeniken är den största faran som möter väckelsekristet folk i tiden. Det verkar som om ekumeniken skulle lyckas urvattna det kristna budskapet ända dithän att det förlorar sin salta. Istället för salt så får vi socker. Man förvandlar livets bröd till marsipantårta och livets vatten till lemonad. Vad vi behöver vara med om är inte smaksensationer som serveras i världen för att försöka bjuda människorna maximalt nöje till minsta möjliga pris och uppoffring.

Det heter att när saltet förlorat sin salta, då duger det till ingenting annat än att kastas ut och trampas ned av hedningarna. Där finns de två alternativen för den kristna församlingen; antingen trampas ned av världen, eller förtrampa fiendens härsmakt. Vi får välja, och går vi i allians med den värld som svurit vår konung död, då får vi också ta konsekvenserna av detta.

Denne Jesus blev orsaken till Stefanus martyrskap, Petrus martyrskap och Paulus fängelsevistelser. Han blev orsak till att de heliga förföljdes. De fick överge hem, bostäder och familjer, de förlorade medborgarskap och rättigheter. Dessa, som med dopet hade proklamerat att Jesus är Herre, och som upplevde att det inte fanns någon reträttväg eller kompromiss. De vägrade att sänka den blodstänkta fanan.

På grund av denne Jesus har hans lärjungar historien igenom drabbats av smälek, bespottelse, förföljelse och hån.

Bibeln har inte kommit till i katedraler, på universitet eller vid seminarier. Den har i huvudsak skrivits i fängelser. Den har gett mod till kristna i alla tider att fortsätta kampen, och nu känner vi att

Denne Jesus blev orsaken till Stefanus martyrskap, Petrus martyrskap och Paulus fängelsevistelser. Han blev orsak till att de heliga förföljdes. De fick överge hem, bostäder och familjer, de förlorade medborgarskap och rättigheter. Dessa, som med dopet hade proklamerat att Jesus är Herre.

vi är framme vid sista varvet, sista generationen. Vi går segrande i mål, ty: Han skall komma igen! Snart har vi passerat mållinjen och får ta emot segerkransen.

Vad är ögonmärket?

Om ditt andliga livs verkliga status skulle undersökas, hur blir då diagnosen? Kan det vara så att det är sjukt och brister någonstans? Känner du att du inte orkar på det sätt du borde göra, att de andliga livsorganen har avtrubbats? Du har tappat - inte glöden - men kraften, och upplever dig vanmäktig. Du har inte samma uthållighet som tidigare. Du saknar kondition, ståndaktighet och disciplin. Du faller så lätt för tillfälligheter och blir offer för

nycker som skapar förvirring och problem i din tillvaro.

Hur är det med utstrålningen? Är blicken frisk, eller behöver du vara med om att dina andliga livsorgan vitaliseras? Kanske du behöver ögonsalva för att kunna förstå, se och dra riktiga slutsatser av det som har gått över ditt liv. Vad fångar dig och vad är ditt ögonmärke? Är det de ting som synas?

Vi sitter nog allesammans i ungefär samma belägenhet, och måste, för att vara uppriktiga och ärliga, erkänna att vi har lätt att fastna i materiella ting. Men även i andliga ting på ett sådant sätt att vi fäster blicken på något annat än där vi borde ha den. Det blir som att de eviga tingen tonas bort och bleknar för oss.

Förr i tiden sa läsarna till varandra när de träffades: "Frid broder; Jesus kommer!" Nu säger de; "Tjena mors! Jag har köpt en ny volvo!" Förr gick läsarna kilometer efter kilometer för att få vara med på möten. På vägen bad man och kom i anden. Jag har hört om dem som föll i snödrivorna och blev liggande i timmar utan att frysa. De låg där och prisade Gud.

De hade blicken riktad mot den eviga världen. Det fanns inte för stora uppoffringar och vägen blev aldrig för lång utan man var redo att gå hur länge som helst för att möta syskonen. Inte bara för att få en allmosa - men hellre för att förmedla välsignelse och styrka; att uppmuntra varandra till tro och goda gärningar.

När man möttes så omfamnade man varandra och sade: "Frid! Så underbart att se dig, broder och syster, att du är bevarad

Läsarna sa till varandra när de träffades: "Frid broder; Jesus kommer!" Nu säger de; "Tjena mors! Jag har köpt en ny volvo!"

i Kristus!” Nu frågar vi: ”Hur har det gått med sommarstugan och husvagnen? Du har väl en ordentlig båt? Har du varit ute och fiskat eller seglat i sommar?” Så låter samtalsämnen för trons folk under de sista flyende minuterna av tidsåldern.

Jag vill inte vara elak. Det anstår inte mig att döma någon, men jag lider i min ande av den enkla anledningen att det finns ett annat liv att leva; ett rikt andligt liv, och detta behöver vi få uppleva. Då behöver vi inte truga kristendomen och kristna värderingar på ett samhälle som kräks av vår ljumhet och äcklas av våra propagandatricks att popularisera det vi kallar evangelium. Bibeln kallar det för världens evangelium, Babylons evangelium, något som hör hemma i antikrists värld.

Vad vi behöver är ett möte med denne Jesus som ska komma igen. Jesus besökte som ärkebiskop de sju församlingarna i Mindre Asien och skrev protokollet från visitationen i de sju sändebreven. Han sa till det ringa Filadelfia, som inte hade något att berömma sig av, och som inte var speciellt briljant i sin bekännelse: *”Håll fast det du har, så att ingen tager din krona!”*

Ska vi låta de svaga makterna under denna världens välde få bortföra oss som segerbyten? Ska vi lida nederlag genom att fortsätta leva i materiellt välstånd och andlig misär? Eller ska vi satsa oss själva och hålla fast vid - ja vadå? Inte vid vår prestige eller tradition. *”Håll fast det du har.”* Vad är det? Ordet och namnet. Inte religiösa aktiviteter och nya projekt, metoder eller idéer. Inte heller nya musikstilar eller något ditåt, men: Ordet och namnet! Ärkebiskopen Herren Jesus Kristus skriver i sitt visitationsprotokoll till församlingen i Smyrna: *”Var trogen intill döden, så ska jag giva dig livets krona.”*

Angelägen hälsning

Änglarna fick ordern att omedelbart stiga ned till lärjungarna som stod på Oljeberget och såg hur Jesus lyftes mot höjden inför deras ögon. De rapporterade direkt från Faderns hjärta: *”Denne Jesus som I haven sett fara upp till himmelen, han skall komma igen.”* Det var detta lärjungarna behövde veta först av allt. Han skall komma igen!

Broder och syster, bibeln säger: *”Så trösten nu varandra med dessa ord.”*

Snart ska striden avblåsas av Herren Jesus själv. Vi går då in i den besittning som väntar på sina medborgare.

Det kommer en dag då sanningen blir uppenbarad. Det blir avslöjat hur kluvna vi varit i vår tjänst, hur delade vi varit i vår håg. Tänk om vi som lyssnat till budskapet om Jesu tillkommelse blev intagna av detta outplånliga intryck som endast den helige Ande kan åstadkomma. Då skulle vi ganska snart få vara med om en kärlekens revolution i många sammanhang.

Bed för mig, arma människobarn i denna tid, som fått i uppdrag att aktualisera budskapet om Jesu tillkommelse. Bed för mig, så att jag inte förfuskar uppdraget. Bed för mig, att jag inte som tjänaren säger: *”Det dröjer med Herrens tillkommelse”* och istället börjar syssla med annat, och istället för att ge mat i rätt tid, börjar slå.

Vilken fråga är det som mer än någon annan vill dominera oss? Det är den sociala frågan; vad ska jag äta, vad ska jag dricka, vad ska jag klä mig med? Var ska jag bo? Så börjar planeringen för framtiden. Du ska rädda din familj och du ska rädda dig själv. Jag har full förståelse för din oro - och Jesus har det. Men han har inte gett oss ett partiellt uppdrag, så att du kan ha en halvtids- eller trefjärdedelstjänst.

Det är närkamp med djävulen och döden, och denna närkamp kräver dig totalt. Herren Jesus sa inte att du skulle in i ett seminarium för att lära dig teologi eller metodik. Han har lovat att fylla dig med kraft och ge dig gåvor. Han sa inte att du ska tjäna en organisation, ty den helige Ande räddar aldrig organisationer eller kyrkor. Den räddar endast människor.

Tjänarens ansvar

Hur gick det för tjänaren som började ägna sig åt de timliga frågorna? Hans

Herre kom och sa: *”Hugg honom i stycken!”* Det kommer en dag då sanningen blir uppenbarad. Det blir avslöjat hur kluvna vi varit i vår tjänst, hur delade vi varit i vår håg. Tänk om vi som lyssnat till budskapet om Jesu tillkommelse blev intagna av detta outplånliga intryck som endast den helige Ande kan åstadkomma. Då skulle vi ganska snart få vara med om en kärlekens revolution i många sammanhang.

Det sista kapitlet i bibeln har som sista budskap att Anden och bruden säger *”kom!”*. Detta budskap fortplantar sig rakt in i universum, in i evigheten. *”Och den som hör det, han säge kom.”* I ett ögonblick avslutas församlingens historia och Apostlagärningarna får sin epilog - Jesus kommer! En rycks upp och en lämnas kvar. Den eviga skilsmässan är ett faktum. De som var redo gick in för att möta Honom.

Må Gud skona mig från att bli en otrogen tjänare! Må Gud skona mig från att gå här i tiden fallen i anden! Herre, kan du inte rädda mig på annat sätt, så ta hem mig omedelbart! Jag står inte ut med tanken på att förlora det eviga hemmet! Allt inom mig ropar: MARANATA! Väckelseropet i tiden: Kom, Herre Jesus! Kom snart! Amen. ■

Frustrerande hovrättsmål med hemundervisning i botten

Under tre dagar tog Svea hovrätt upp ett mål där Gotlands socialnämnd begär att vårdnaden om nu 11-årige Domenic ska överföras permanent till särskilt förordnad förmyndare. Gotlands tingsrätt avlog nämndens begäran och menade att föräldrarna Christer och Annie ska behålla vårdnaden om sin son. Domenic omhändertogs under mycket brutala och direkt olagliga omständigheter den 25 juni 2009 då hela familjen var på väg till mamma Annies hemland Indien. Ursprunglig orsak till omhändertagandet var att föräldrarna hemundervisade Domenic. Hans Lindelöw var med under rättegångens sista dag och ger här sina reflektioner:

Text: Hans Lindelöw

Jag deltog under den sista av de tre förhandlingsdagar i hovrätten som var ägnade åt målet om överflyttning av vårdnaden av **Domenic Johansson** på särskilt förordnad förmyndare. Det blev en på olika vis svår och frustrerande upplevelse, men det fanns också ljuspunkter.

Under förmiddagen fick vi lyssna till inspelade vittnesförhör från tidigare tingsrätt, och även titta på bilder och videoklipp som Domenic's föräldrar hade tagit då de ännu hade hand om sin son. Under eftermiddagen var det dags att höra slutpläderingar från respektive part. Först ut var Gotlands kommuns ombud. I slutet av sin nära en timme långa plädering formulerades något av grundbulten i hela det synsätt som han förfäktade: "Vi har den synen i Sverige att barnperspektivet ska gå före föräldramakten - vi äger inte barnen."

- Föräldrarna äger inte sina barn, menade socialnämndens kyliga representanter. Tecknat av Hans Lindelöw.

Det vill säga: - föräldrarna äger inte sina barn! En filosofiskt sett vacker tanke, kanske, som enskilda föräldrar och barn kan prova i livets olika situationer, efter gottfinnande.

Men som ett argument för tvångsomhändertagande av barn duger det knappast långt. Inte mot bakgrund av en lång naturlig och juridisk tradition i vårt land, såväl som i världen i övrigt. Innan kommunens juridiska ombud sa detta, så gjorde han nämligen ett uttalande om fadern till Domenic: "Det finns ingen syn på någonting som gör att det går att uppnå någon form av samsyn."

Detta sagda skulle kanske inte förvåna, om inte känslan efter att ha lyssnat på vad han hade att säga var, att det gällde att ganska aggressivt argumentera för makdens ideologi, mer än att försvara rätt och sanning. Var **Christer Johansson** helt enkelt inte med på den ideologin?

Det skulle väl vara egendomligt om en pappa eller mamma höll med om att deras pojke inte var deras! Kommunens ombud målade upp det stora "brottet" i mellanhavandena med familjen Johansson, som att det skedde när pappan vid ett tillfälle för två år sedan, i strid mot gällande regler, själv hade förlängt umgängesrätten med två dygn.

Föräldrarnas ombud, **Ruby Harrold-Claesson**, redogjorde för vilka internationella konventioner Sverige har undertecknat som försvarar föräldrarätten; FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna, Europakonventionen och även

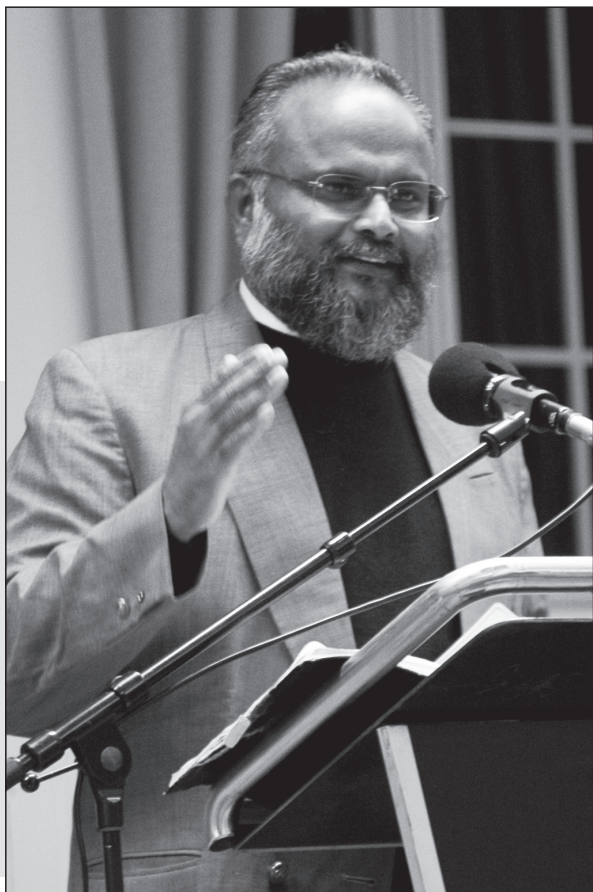

Domenics föräldrar, som har frånrövat sitt barn, är nu ytterligare kränkta av att myndigheterna försöker frånta dem vårdnaden permanent. Här är de tillsammans med sitt ombud advokat Ruby Harrold-Claesson

FN:s barnkonvention, som hon ansåg vara tillämplig på flera punkter i detta ärende. Dessutom formulerade advokaten ett utmärkt försvar för hemundervisning, som trots allt ser ut att vara den verkliga stöttestenen för myndigheterna när det gäller paret Johanssons sätt att ta hand om sitt barn, fram till den 25 juni 2009. Till skillnad från kommunens ombud var det enligt föräldrarnas advokat just den dagen det verkliga brottet skedde. Dagen för tvångsomhändertagandet.

Christer Johansson fick också säga något i slutet av förhandlingen. Han formulerade då på klingande gotländska just det som var ett huvudintryck medan jag lyssnade på kommunens ombud: "Det verkar som om Domenic kom till först när socialtjänsten tog honom." Ja, det är inte särskilt svårt att förstå att pappan i sådana fall invänder.

Svea hovrätt meddelade den 10 december att föräldrarna fräntas vårdnaden. Domen kommer enligt advokat Ruby Harrold-Claesson att överklagas till Högsta domstolen. ■

Vi har bar

Missionsrapport av Varghese Thomas

Idag kan jag resa från plats till plats. Språket har jag fått genom Guds nåd och kan därför undervisa och inspirera många unga att bli Herrens tjänare, vilka sedan kan gå runt och bedja och bygga upp små grupper. Jag har fått se att mycket sker genom bön. När människor upplever den levande Guden kan de inte glömma honom, även om de måste riskera sina liv. Många tar steget att börja dyrka den levande Guden; de upplever skönheten i att bli fri, att få komma ut ur mörkret. Vi vet vilken glädje det är att vara i Jesus Kristus.

Jag vill tala om Indien och om den vision jag fått av Gud. I Esters bok i bibeln talas i första kapitlet om Ahasverus som regerade från Inden till Etiopien över etthundratjugosju hövdingadömen. Vi förstår att Indien är ett väldigt gammalt land och varje gång jag läser om det blir jag glad. Hur mycket gladare borde vi då inte vara över att ha våra namn skrivna i Livets bok. Gud är den som skriver in våra namn i Livets bok. Det är en stor glädje att veta att fastän vi inte gjort något för detta, så har vi våra namn skrivna där.

Från Matteus 28 läser vi:

- Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befällt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.” (Matt 28:10-20)

Det här är ett starkt påbud från Jesus. Det är en befallning, en direkt order. Den store kungen, konungarnas Kung, har manat oss att gå ut. Ordet evangelium heter på engelska ”gospel”, och börjar med bokstäverna go – gå! Det innebär att vi ska gå ut och tala om Guds godhet. Om vi inte går ut, så får vi ingen välsignelse. Även ordet Gud på engelska (God), inleds med bokstäverna go. Gud är alltså den förste missionären som kommer till ett land. Han sände ut sina lärjungar i

världen och därför är det viktigt att också vi går ut med detta budskap.

I första Moseboken kapitel 12 säger Gud till Abraham:

- HERREN sade till Abram: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. (1 Mos 12:1)

Abraham bodde bland sitt eget folk, och Gud manade honom: Gå till den plats jag ska visa dig. Han kunde inte språket, han kände ingen där, han visste inte vilket klimat det var där. Han hade inga kontaktadresser. Ingenting. Han var inte ens en ung man, han var sjuttiofem år gammal. Det betyder att Gud kan kalla också en som är gammal. Abraham fick inte ens reda på vart han skulle gå. Det var totalt okänt för honom. Men Gud ville välsigna hela världen genom en lydig människa. Om inte Abraham hade gått skulle Jesus inte ha kunnat födas in i hans släkt. Abraham var lydig, därför föddes Jesus in i hans släkt och Guds löften fullbordades i Abrahams släkt. Vi kan läsa flera uppmaningar här: Lämna ditt land, gå ut ifrån din släkt och från din faders hus.

När Abraham gav sig iväg, så tog han med sig sin fru och många andra. Men han var tvungen att lämna sitt land och sin faders hus. Han var också tvungen att se efter vart Gud visade honom att gå. Det är underbart om vårt liv får vara på

det sättet. Idag har vi mobiltelefoner, och det är väldigt lätt att få tag på någon eller komma fram till en plats. Men Abraham hade också en mobiltelefon i sin tid. Den mobilen finns fortfarande. Vi behöver den kontakten. Om varje människa som går ut i Guds tjänst har den mobiltelefonen i sin hand, så tror jag de får hundratals vittnesbörd och de blir använda i Guds tjänst på ett mäktigt sätt. När Gud börjar tala med någon så fullbordar han sin plan i deras liv. Det är bäst att lyda Gud för då får man välsignelser. När Abraham lydde Gud fick han flera välsignelser.

Vi läser vidare i 1 Mos 12:

- Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.” (1 Mos 12:2-3)

Herren lovade Abraham att han skulle välsigna honom. Ibland undrar vi över många ting när Herren säger åt oss att gå ut. Hur ska det här finansieras? Vem ska stödja mig? Herren säger: Jag ska välsigna dig. Han säger inte bara att du ska bli välsignad, men: Om någon välsignar dig, så ska jag välsigna dem. Det är alltså en snabb väg att bli välsignad på. Välsigna dem som är välsignade av Gud! Om du möter en människa som du förstår

a ett liv

Bed för Indiens folk och kristna församlingar!

Slumskolan i New Delhi kallas för Frälsarens skola.

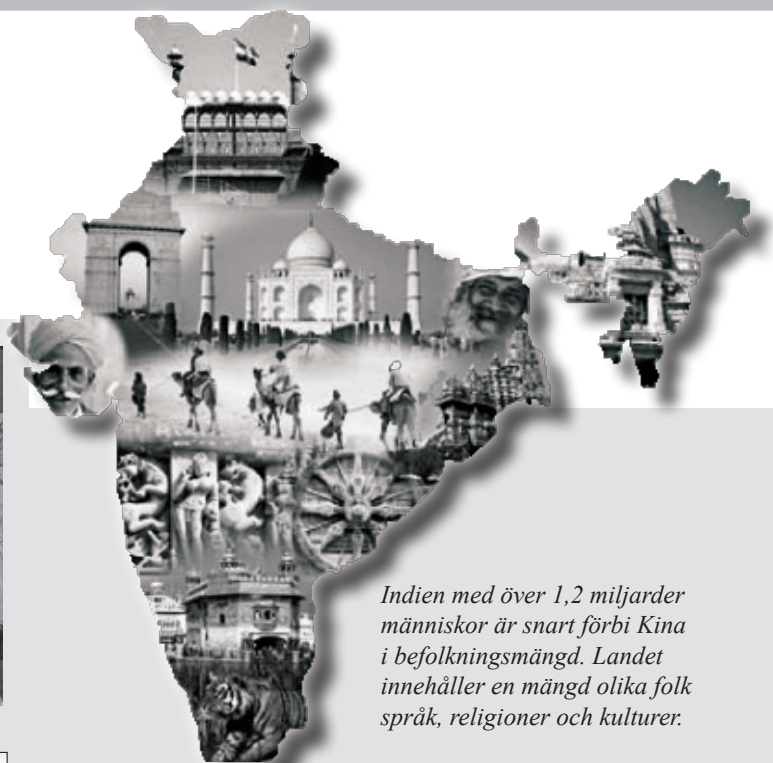

Varghese Thomas med sin familj.

är välsignad, gå då fram och välsigna honom. Välsigna Herrens tjänare, och du ska bli välsignad. Om du förbannar någon som är välsignad av Gud, då kommer Gud också att förbanna dig. Att förbanna någon kan vara att anklaga honom, göra honom illa eller våldföra sig på honom. Guds folk är på ett speciellt sätt välsignat av honom. Ändå kan de bli straffade av

ningen och går ut.

Nu vill jag tala litet om Indien. Det är ett stort land som har många olika folkstammar. Där finns ungefär 1,2 miljarder människor. Befolkningsmässigt passerar vi snart Kina. Landet är mycket tätbefolkat och vi har mer än två tusen olika språk och dialekter. Det finns tret-

Indien med över 1,2 miljarder människor är snart förbi Kina i befolkningsmängd. Landet innehåller en mängd olika folk språk, religioner och kulturer.

Gud. Förbannelsen finns där. Man måste vara väldigt försiktig med att tala illa om Herrens tjänare, de som leder oss. Tala inte heller illa om dina föräldrar och lärare.

Abraham var mycket välsignad när han lydde Guds order. En Guds tjänare som verkligen är en Herrens tjänare och vars hjärta är fyllt av Jesus Kristus, han lyder vad Gud säger åt honom. Vi är ett konungsligt prästerskap och vi är välsignade då vi går ut och talar med människor om Gud. Därför är det så viktigt att vi lyder missionsbefall-

tio provinser och alla talar olika språk. 85% av befolkningen är hinduer. Enligt regeringens statistik finns där bara 2,5% kristna. Faktum är att Indien har den näst största muslimska befolkningen i världen. Det finns flera muslimer i Indien än i Pakistan. I Indien finns också många andra religioner. Buddhismen började i Indien. Sedan spreds den till Japan, Kina, Sri Lanka och många andra platser. Men den började i Indien. Där finns också många andra religioner; jainism och en hel del New Age-religioner. Det finns också en mycket gammal synagoga i vårt land och stora muslimska center.

I början av vår tideräkning kom Tomas, Jesu lärjunge, till Indien. Traditionen säger att han byggde upp sju församlingar. Kristendomen har således en mycket gammal tradition i Indien. Tyvärr var det så att de kristna då höll sig i en sluten grupp och förde inte ut evangelium till folket. Men på 1600-talet började det komma missionärer till Indien. De började då gå ut och vinna människor för Gud. Nu har vi missionärer i hela Indien. Förr förväntade vi oss att utländska missionärer skulle komma. De kom från England, från Amerika och från Schweiz. Det kom också missionärer från Sverige. Under första delen av 1800-talet, om jag är rätt informerad,

sändes missionärer ut från Sverige, och många av dem dog i Indien. Vad de än gjorde under den tiden så syntes inget stort resultat. Men det de sådde genom sin predikan finns kvar och det bär frukt nu. Nu reser Gud upp vittnen och det sker stora ting i Indien.

Indien börjar få god ekonomi. Det är ett av de största demokratiska länderna, men det finns mycket korruption. Vi har korruptionen i blodet och om det vore möjligt skulle vi också muta Gud. Så fungerar systemet i Indien. Men den nya generationen vill se en förändring och tack vare

Guds evangelium sker stora ting. Det finns en portugisisk rörelse i Indien som fört med sig att vi har många katoliker där som bygger

och människor för att få reda på hur jag skulle kunna få frid i mitt hjärta. Jag visste inte vad frälsning och frid var, men Herren kom till mig och från den dagen förstod jag att det var detta jag sökt efter. Jag upplevde frälsning. Då bestämde jag mig för att gå ut och predika evangelium på platser där man aldrig tidigare hört budskapet. År 1987 hjälpte mig Herren att börja bygga upp en organisation. Jag tror på Bibeln där Gud säger: "Gå ut och jag tar hand om allt!" Vi har en underbar Gud. Smaka och se att Herren är god! Han mättar våra behov på ett underbart

Hjälp till människor i nöd: Överst: En tiggarkvinna får en filt. I mitten: Vattenbristen är stor, att köa för vatten är en del av vardagen. Nedre bilden: Matbespisning.

Evangelisation. Man åker ofta till byar som är helt onådda för att evangelisera. På det viset har många nya församlingar bildats.

skolor och sjukhus, men folket får inte höra evangelium om ingen predikar.

I dag uppväcker Gud människor. Jag föddes i södra delen av Indien och jag sökte Gud tidigt. Problemet är att i Indien finns det många miljoner gudar. Jag har romersk-katolsk bakgrund och det var svårt för mig att hitta en sann, levande Gud. Jag gick från tempel till tempel, från moské till moské och jag gick till olika böneplatser

sätt. Guds metoder är väldigt olika. Det gäller bara att lyssna till vad Han säger.

Jag gifte mig i januari 1988 och har två barn. Min son har fyllt 24 år och min dotter är 20 år. De båda har tagit emot Jesus och är födda på nytt. Det är underbart att se sina barn komma till Herren. Jag har också en del föräldralösa barn hos mig. En del av dessa föräldralösa barn är nu vuxna och har flyttat ut, men ett fyrtiotal hemlösa av dem bor fortfarande kvar. De är en del av min familj. Det finns också många andra familjer som jag önskar presentera. De är födda till att tjäna Herren. Bibeln lär oss att den rätta tron innebär att ta sig an änkor och faderlösa. Vi har slumskolor, bibelskola och stort församlingsarbete. Vi försöker också hjälpa de behövande. Det händer mycket då vi predikar och delar med oss av evangelium.

Vi får uppleva hur mobben attackerar och dödar kristna, även om polisen försöker skydda de attackerade. Det här händer i Indien och ändå är det många som kommer till Jesus Kristus. Också detta år vill vi i församlingsarbetet satsa så mycket vi kan för att föra så många som möjligt till Jesus, något som är möjligt genom bön.

Vi har bara ett liv. Idag kan jag resa från plats till plats. Språket har jag fått genom Guds nåd och kan därför undervisa och inspirera många unga att bli Herrens tjänare, vilka sedan kan gå runt

ratals under ske. Allt detta på grund av evangelium.

Om vi är redo att gå ut och om vi öppnar vår mun, kommer något att ske. Jag vill nu läsa ur Matteus 24:

- Om det finns en trogen och förständig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem mat i rätt tid, salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer. Amen säger jag er: Han skall sätta honom över allt vad han äger. Men om tjänaren är ond och säger i sitt hjärta: Min herre dröjer, och han börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med dem som är druckna, då

skall hans herre komma en dag när tjänaren inte väntar honom och i en stund han inte känner till och hugga honom i stycken och låta honom få sin plats bland hycklare. Där skall man gråta och skära tänder. (Matt 24:45-51)

Vi tackar Herren att han gett ansvar till den trogne tjänaren. En dag kommer Herren tillbaka, och då vill han finna att hans tjänare troget gör sin plikt.

Vi läser: "Men om tjänaren är ond och säger i sitt hjärta: Min herre dröjer, och han börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med dem som är druckna, då skall hans herre komma en dag när tjänaren inte väntar honom."

Om Herren kommer en dag då hans folk inte är på rätt plats och troget utför den tjänst de är ålagda att göra, då säger Bibeln att han kommer att hugga dem i stycken. Det innebär att händer och fötter huggs av och separeras i stycken. Det är deras dom som fått evangelium men inte förvaltat det. Jesus sa: Ge folket mat i rätt tid! Föd dem med Ordet! De måste få det eviga Ordet, som kan förvandla dem. Använd och proklamera detta Ord för att föra ut välsignelser och ge människor liv. Jag tror att när vi ger människorna detta Ord, Guds manna, då kommer liv att tillföras dem. Herren kommer tillbaka en dag. Han ser på oss hur trogna vi är. Han kommer att kalla på oss och säga: Min trogne tjänare, kom in i min glädje

och ta emot din lön! Herren har en stor belöning åt oss när vi har gjort något för honom.

Jag är tacksam för era förböner. Ni har bett för mig. Ni har också skickat ekonomiskt stöd och jag tackar er för allt. Jag vet inte vilka problem jag kommer att möta i framtiden, men när ni predikar så kommer ni att bli förföljda. Ni behöver inte åka till Indien för att möta förföljelse. Ni kan ha problem även i den stad där ni bor, men ni måste tala med människor om Jesus. Det är vårt ansvar att dra bort människor från helvetets eld. Alla ska vi dö en dag och det är bättre att dö för Jesus. När vi dör kommer våra kroppar att ätas upp av maskarna.

En gång ville en missionär gå och predika bland kannibaler. Då var det någon som avrådde honom och sa: Gå inte dit unge man, de kommer att skära dig i bitar och grilla och äta upp dig! Men han svarade: Du kommer också att dö, och då kommer maskarna att äta upp dig. Om maskarna äter upp din kropp har den inte fått vara till någon nytta. Men om jag går och låter min kropp bli uppäten av kannibaler, då kommer min kropp att gå till livet och livet går in i dem och ger dem liv. Jag tror att då de får möta Jesus så kommer de aldrig att glömma Guds kärlek.

Jag visste ingenting om detta, men en dag lärde jag känna Herren. Jag var blind, men nu kan jag se. En gång var jag förlorad, men nu är jag återfunnen. Vem kan hindra Guds kärlek att verka genom mig? Vem kan hindra mig att predika evangelium? Det finns endast en Gud, endast ett evangelium. Var inte tyst, utan blås i Guds basun och proklamera! Blås i basunen, så att folk får lära känna Jesus! Annars blir du ansvarig för dessa människors blod.

Hur går det för människor som inte lärt känna Jesus? De går till helvetet. Hur går det då för människor som känner Jesus, men inte proklamerar evangelium? De är ansvariga för deras blod som inte fått lära känna Jesus. Om jag inte predikar evangelium för mina bröder och systrar så är jag ansvarig för deras blod. Anta denna utmaning. Må Herren ge er styrka och välsigna er. Gå ut och predika! Gå ut och dela med dig! Då blir du välsignad. Du kommer att få kraft ifrån Herren. Tjänä Honom. Må Gud välsigna oss. ■

Kristna församlingar i Indien förföljs på många platser. Här är ett kapell som vandaliserats och bränts ner i Provinsen Orissa.

och bedja och bygga upp små grupper. Jag har fått se att mycket sker genom bön. När människor upplever den levande Guden kan de inte glömma honom, även om de måste riskera sina liv. Många tar steget att börja dyrka den levande Guden; de upplever skönheten i att bli fri, att få komma ut ur mörkret. Vi vet vilken glädje det är att vara i Jesus Kristus.

Dessa människor som förföljer, torterar och dödar de kristna vet inte vad de gör. Av hela sitt hjärta vill de fördärva och döda dessa människor som de menar för in en främmande religion i Indien. Många tror att Jesus föddes i Amerika, så därför tror man att det är amerikaner som sprider alla dessa främmande läror. Men Indien kan förändras! Allt är möjligt när den helige Ande får föra fram evangelium. Jag vet att tusentals människor har kommit till tro genom det evangelium jag fått förmedla. Hundratals barn har fått utbildning. Hundratals familjer har blivit upprättade och de har fått se hund-

- Jag kom i andehäryckning på Herrens dag.

Appell av Sven Westman

- Jag kom i andehäryckning på Herrens dag. (Upp 1:10)

Har du någon gång då du läst Uppenbarelseboken funderat över hur denne gamle man; nittio år och litet till, kunde vara så farlig, så att man måste landsförvisa honom till ön Patmos? Han säger själv att det var för Guds Ords och Jesu vittnesbörds skull. Vilken kvalitet! En nittioårig man som var så farlig för det dåvarande samhället på grund av Guds Ord, att han måste landsförvisas. Jag vet inte hur han själv upplevde den här dagen, om hans liv gick i moll. Men det slutade sannerligen i dur, och han gav oss en bok med 22 kapitel. Denna bok är omdiskuterad, och man har gått så långt att man till och med säger att den borde barnförbjudas.

Att en nittioåring får vara med om något liknande är högst ovanligt. Idag platsar knappast de som är fyrtio, femtio år, för de anses för gamla för att göra något vettigt. Man borde vara 28 år, men ha femtio års praktik. Så är vårt samhälle uppbyggt. Men himmelens Gud bedömer annorlunda. Han tar ut vem han vill, och han talar till dem som har öppna hjärtan.

Många gånger har jag tänkt på de här orden som Johannes säger: *Jag kom i anden*. Det var detta som var det avgörande. Nog har vi hört talas om bröder och systrar som kommit i köttet, men det är en enorm skillnad mot det som här står nedtecknat: - Jag kom i andehäryckning på Herrens dag!

Johannes säger också att han fick höra en röst, och när han såg honom som rösten kom ifrån, föll han ned som död för hans fötter. Då hände någonting. Den

gamle Johannes säger: -Han lade sin högra hand på mig och sa: -Var inte rädd, Johannes, jag är den förste och den siste, och jag lever! Jag var död, men jag lever i evigheternas evigheter. Och så säger han något otroligt: -Och jag har nycklarna till döden och dödsriket! Så får den gamle Johannes ett uppdrag. Nu ska du ta penan och börja skriva Johannes. Du ska bli författare! Han fick uppdraget att skriva om det som hade varit, om det som är och det som ska komma. Tänk, vad denne äldre man fick se och höra, och till oss förmedla genom Uppenbarelseboken. Då behövde han sannerligen vara i anden.

Vi har fått det glada budskapet om Jesus att presentera för människor. Allt för

händer det något, med förvandlade människor och liv som resultat.

Johannes fick skriva ned och sända iväg brev till de sju olika församlingarnas föreståndare. Tro inte att det var lätt för dessa föreståndare att läsa vad Johannes hade tecknat ned ifrån överherden. Det var både ris och ros. För de flesta var det minus i protokollet, och när vi kommer till slutet, ser vi verkligen hur bedrövt det blev. Jesus säger: -Se, jag står för dörren och klappar. Om någon vill öppna sin dörr, så ska jag gå in till honom och hålla måltid med honom. Det här var till de församlingar som fanns under den tid då Johannes levde, men samtidigt är jag övertygad om att detta även gäller de

Man borde vara 28 år, men ha femtio års praktik. Så är vårt samhälle uppbyggt. Men himmelens Gud bedömer annorlunda. Han tar ut vem han vill.

ofta får vi dock säga som lärjungarna som var ute och fiskade: -Vi har fått intet. Vi behöver vara mera i anden. Jag är övertygad om att varje man och kvinna som på ett himmelskt sätt kommer in i den hänförelse som den helige Ande förmedlar, kommer att påverka sin omgivning. Men det är så mycket annat, både köttsligt och själiskt som varit vid handen, och som man har sagt vara av Gud. Där Guds helige Ande är å färde i män och kvinnor, där syns det och där

församlingar som existerar nu i ändens tid. Han som ska vara centrum får stå utanför då man har sina sammankomster; då man ska sprida evangelium om Jesus. Då är det bedrövt. Då är det inte stor chans att lyckas, att få fångst i näten. Då behöver man som lärjungarna gjorde gå in med båten iland och skölja näten ordentligt och få dem i ordning så att man kan fiska och få fångst. Vi vet att Jesus kom på stranden och sa till dem: Ro ut, och kasta ut näten på andra sidan! Petrus

hade ju kunnat protestera hur mycket som helst, för jag tror nog att han var bättre fiskare än Jesus och visste bättre var fisken gick på i den sjön. Men han sa ingenting om sina funderingar när det gällde detta, utan sa bara: -Jesus, på ditt ord ska vi kasta ut näten till fångst.

Det blir fisk i näten, för på Jesu ord händer alltid något. Det är den enda säkra grunden för att någonting överhuvudtaget ska ske. Ung eller gammal, det finns ett budskap att bära fram till människorna: -Här är vägen! Här är sanningen! Här är livet! Här är kartan och kompassen för ditt liv, vem du än är! Då tar det inte lång tid innan människor reagerar: -Hör du, du kan väl söka dig till en lugnare plats! -Du stör oss! Men det är bättre att likasom Johannes vara landsförvisad till ön Patmos fastän det är bergigt och svårtillgängligt, men få besök av Överherden, och få skriva ner en bok om vad som skett, vad som är och vad som häfter ska ske. Då är det inte så svårt att vara borta ifrån allt annat; då får det mänskliga sorlet vara. Då umgås man med Honom som är Vägen, Sanningen och Livet. Varje människa som någon gång har varit i anden eller himmelsk hänförelse, har upplevt att det här var grejer! Om inte Gud kan tillfredsställa det inre i oss, vem ska då göra det? Vad vi behöver den här sista tiden innan resan är över och vi landstiger på en bättre strand, är att komma djupare i den helige Ande.

Jag har läst om väckelsepionjärer som pekade på nödvändigheten av ett dop i den helige Ande. Nog har vi kraft och kapacitet – men inte när det gäller Guds verk. ”Mig förutan kunnen I intet göra”, sa Jesus. Och fortfarande är det sanning. Vi kan lära oss hur mycket vi vill, men inga akademiska poäng kan frälsa en syndare. Det är omöjligt. Män och kvinnor fyllda av den helige Ande utstrålar att de har varit med Jesus, såsom det var för lärjungarna. När man inte förstod deras förståelse så påminde man sig om att de hade varit med Jesus.

Att bli lika hänförd som den gamle mannen Johannes på Patmos, så vi inte blygs för Ordet och inte för vittnesbördet om Jesus; det är vår enda chans. Det är dynamiten. ■

Se jag står vid dörren och klappar

”Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.” (Upp 3:20)

Det här Bibelordet kommer i mina tankar ganska ofta. Har jag verkligen släppt in Honom, eller har jag bara öppnat dörren lite på glänt, ”med säkerhetskedjan på”?

Är Jesus mitt allt? Han är min Frälsare, men är han också ”Herre” i mitt liv? Kan jag säga som Paulus:

”Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig.” (Gal 2:19-20)

Får Han verkligen vara Herre i mitt liv? Kan jag säga ”Ja, amen!” när jag läser de följande Bibelorden:

”Sedan sade Jesus till sina lärjungar: ”Om någon vill bli min efterföljare, måste han förneka sig själv, ta sitt kors på sig och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv, han skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det.

Ty vad gagnar det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ?” (Matteus 16:24-26)

Ett Bibelord till med stort stort allvar:

”Jag känner dina gärningar. Du har namnet om dig att du lever, men du är död. Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud. Kom därför ihåg, vad du har tagit emot och hört, och håll fast vid det och omvänd dig. Om du inte håller dig vaken skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.” (Upp 3:1-3)

Är jag verkligen redo när Han kommer, eller bedrar jag mig själv?

”Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud --- er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar Honom.” (Rom 12:1-2)

*”Lever du idag min vän, säg är väl Jesus ditt allt?
Fråga var dag och lever jag, livet som Kristus befallt?”*

GL

Spännande möte med en tidigare "healer" i Frankrike

Om Walter Vappiani. Text: Stig Andreasson

På vår resa från södra Frankrike tillbaka norrut mot Belgien tog vi vägen till den lilla staden Rombas. Där hade vi aldrig förut varit, eftersom den ligger lite vid sidan om huvudvägen genom Lothringen, som gränsar både till Tyskland och hertigdömet Luxemburg. Rombas har bara tio tusen invånare men ligger i det folkrika departementet Moselle, där över en miljon människor bor och arbetar. Orsaken till att vi reste till Rombas var att vi hade planlagt ett besök hos Walter Vappiani, en före detta "healer" som blivit frälst och befriad från sina ockulta förmågor.

Vi blev varmt och hjärtligt mottagna av Walter och hans sympatiska fru Agnes, som visade sig kunna konversera på flytande engelska, vilket blev till glädje för missionär Evy Juneswed som var med oss på resan. Vi fick en högtintressant eftermiddag och kväll hos Walter och Agnes samt erbjöds övernattnings i sköna sängar. Först följande dag efter frukost reste vi vidare.

Idag är Walter och Agnes starkt engagerade i en evangelisk församling i en grannstad och nu och då reser de till andra platser i landet för att delta i möten. Walter vittnar då om sin väg från ockult

healing till kristen tro. Han varnar också för ockultism och nyandlighet.

Walters föräldrar kom som nygifta från Italien strax efter andra världskriget. Walter och hans två bröder föddes därför i Moselle och växte upp där. Far dog för många år sedan, men Walters gamla mor är ännu i livet. Redan i tonåren fattade Walter stort intresse för ockult helande. Han ville bli en mänsklighetens välgörare. Genom kontakt med redan verksamma "healers" upptäckte han sina egna slumrande förmågor. Han upplevde detta som i högsta grad fascinerande och tillfredsställande. Men då han berättar om sin nystartade verksamhet som "healer" säger han: "Trots detta kände jag mig inte

riktigt herre över mina förmågor. De dök upp helt oväntat och de utvecklade sig utan att jag helt förstod hur det gick till. Men eftersom allt tycktes gå rätt väg, så måste väl denna utveckling vara en gåva ovanifrån. Tyvärr blev jag plågad av stor trötthet och stigande huvudvärk allt eftersom jag gjorde dessa framsteg. Jag måste betala med min egen själsliga energi för att få insyn i det fördolda."

Resa till fjärran Filippinerna.

För att vidare utveckla sina förmågor reste Walter till Filippinerna för att ta kontakt med de berömda "healers" som påstod sig kunna utföra operationer med bara händerna. Kontakten med dem blev

på många sätt dramatisk. Om detta berättar han med stor inlevelse: "Då jag nådde fram till platsen där de mest kända "helbrägdagörrarna" var verksamma,

Walter upptäckte att utövandet av ockultism och deltagande i seanser var en uppenbar olydnad mot Gud. Bilden är en målning från 1887 som föreställer en hypnosseans.

fick jag syn på ett slags kapell, där det skulle bli "healing-seans" på eftermiddagen. "Att komma in där", berättar han, "var som att komma in i en sval och frisk hamn. Sex eller sju personer hade tagit plats i kapellet. Fler kom senare. Jag var den ende utlänningen.

Så kom äntligen det ögonblick som vi alla hade väntat på. Två kvinnor kom in i kapellet: **Josephine**, en kraftig dam i 40-årsåldern samt hennes assistent, system **Delia**, som var yngre och hade finare anletsdrag. Patienterna kom fram, den ene efter den andre. De lade sig ned på altaret, talade om vem de var och tog av kläderna på den del av kroppen som skulle behandlas. Så kunde det verkligt betydelsefulla börja.

Josephine lade handen på patientens kropp, tryckte den långsamt ned, började liksom söka och utan att någon kunde förstå varför det började komma fram blod. Hon tog ut stelnat blod från kroppen och rester av skadad organisk väv. Hon gjorde omkring trettio sådana ingrepp på mindre än en timme. Jag stod på mindre än en meters avstånd från henne, och jag var lamslagen och fascinerad av vad jag såg. Om detta är möjligt, då är allt möjligt, tänkte jag. Efter att alla hade gått presenterade jag mig för Josephine och Delia samt deras bror **Romeo**, som också var närvarande.

"God dag, jag är healer och använder magnetism som metod. Er läkekonst har gjort starkt intryck på mig. Jag önskar vidare utveckla mina förmågor och kanske en dag göra detsamma som Ni gör."

Josephine funderade några ögonblick, men eftersom jag visade så stort intresse för saken gav hon mig tillåtelse att stanna några dagar. Jag fick genast en sympatisk kontakt med Josephine och de andra medlemmarna av deras kommunitet. De hade alla de egenskaper som inger förtroende. Deras kommunitet, som bestod av omkring två hundra medlemmar, tillhörde en rörelse som kallades "Union Espiritista Christiana de Filipinas". Varje grupp stod under ledning av ett medium som praktiserade healing. I Viliasis stod titeln "medium" på en anslagstavla som presenterade den som gjorde tjänst i kapellet. Josephine berättade för mig att hennes föräldrar också hade varit medier och att hon själv hade blivit förberedd och invigd till detta helt från tonåren. Hennes gåva kom från Gud, genom hennes andlige vägledare, som kallade sig "ärkeängeln Mikael". Det var han som utförde helbrägdagörelserna genom

hennes händer och som kommunicerade med henne genom automatisk skrift och som dessutom ofta talade genom hennes mun för att ge sina instruktioner.

En chockerande bibeltext.

Under ett samtal med dessa mina filippinska vänner sade jag:

"Det som Ni gör kan väl kallas för en form av spiritism."

Alla protesterade energiskt och sa:

"Nej, det är något som Gud förbjuder på det strängaste. Och för att bevisa detta tog Esther, en syster till Josephine, fram en bibel och läste följande text:

Vi reste till Rombas för att besöka Walter Vappiani, en före detta "healer" som blivit frälst och befriad från sina ockulta förmågor. Vi blev varmt och hjärtligt mottagna av Walter och hans sympatiska fru Agnes.

- Hos dig får inte någon finnas som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri, ingen som utövar besvärjelsekonster, ingen andebesvärjare, ingen som bedriver trolldom och ingen som söker råd hos de döda. Ty avskyvärd för Herren är var och en som gör sådant. Du skall vara fullkomlig inför Herren, din Gud." (5 Mosebok 18:10-13)

Vilken chock! Jag kände mig som fallen från skyarna. Jag hade aldrig läst Bibeln, och detta var första gången jag hörde något om detta förbud. Ingenting av allt vad jag hade läst hade innehållit något i den riktningen. Precis som många andra hade jag tänkt att alla dessa olika metoder i sig själv var neutrala. Enligt min uppfattning var det utövaren som själv bestämde om han ville använda dem till att göra gott (vit magi) eller till att göra ont (svart magi). Men nu stod jag där med denna bibeltext framför mig och då upptäckte jag att blotta utövningen av ockultism i någon form eller deltagande i seanser var en uppenbar olydnad mot Gud. Jag visste inte vad jag skulle tro. Jag hade ju själv

praktiserat mycket av detta, som blev uppläst, och hela min utveckling som healer var berört av detta. Jag var bestört och visste varken ut eller in. Men Gud kunde väl inte vara emot dem som arbetar för att lindra människors lidande!

Baksidorna av ockult helande.

Efter hemkomsten från Filippinerna använde jag alltid magnetismen som helandemetod, och det med växande kraft. Även om jag ännu inte kunde operera med bara händerna, så var det tydligt att jag befann mig i en utvecklingsprocess. Min spådomsmakt började bli interaktiv.

De energier som behärskade den person, som jag samtalade med, blev inte bara synliga genom "auran", de blev också påträngande. Kraften, som jag hade, hämtade vibrationerna från patienten för att sedan föra dem tillbaka till mig. De bara kom över mig utan att fråga om lov och tvingade mig att känna helt på kroppen vad som var i olag hos personen ifråga. Precis som om jag var i den personen och han i mig.

Om någon sade sig ha ett problem i höger njure eller i vänster lunga fick också jag smärtor på precis de ställena, helt tills jag överförde mina helande energier på patienten genom magnetismen. I mitt yrkesutövande var denna känslighet mycket nyttig, därför att den gav mig fullständig och detaljerad kunskap om den sjukes tillstånd. Men utvecklingen av känsligheten blev mer och mer störande och plågsam i mitt dagliga liv, antingen jag var hos familjen, på ett kafé eller på ett annat ställe, där jag önskade leva ett vanligt normalt liv. Men det blev faktiskt omöjligt för mig att undgå dessa vibratio-

ner. Bara en viss persons närvaro kunde väcka denna känslighet till liv, vilket var generande och obehagligt för mig. Efter mina konsultationer isolerade jag mig så mycket som möjligt för att hämta nya krafter och undslippa dessa vansinniga vibrationer.

Det blev omöjligt för mig att bygga upp en kärleksfull eller vänskaplig relation till någon. Mitt liv tillhörde inte längre mig själv. Jag var intagen och avskild för den aktivitet som krafterna i mig krävde. Vilket bedrägeri! Jag som i kärlek önskade vara andra till hjälp! Nu kunde jag inte längre tåla dem. Livet övergick till en mardröm. Jag hade uppnått det som jag hade önskat, men lycklig var jag inte. Trots att jag var omgiven av en massa människor, kände jag mig ensam och det var ett lidande. Nåväl, jag hade ju själv gjort mitt val. Jag hade ju alltid önskat att få motta översinnliga krafter och förmågor. Nu började jag att förstå priset jag måste betala för detta.

Jag förstod att jag inte var fri och att jag inte var herre över de gåvor och förmågor som bodde i mig. Det var istället de som hade kommandot. Det var de som tvingade mig att åtygda dem. Jag var alltså inte ryttaren. Jag var bara hästen. Jag var verkligen förvirrad. I full kris. Hela min varelse ropade efter hjälp och ljus. När skulle jag äntligen komma till klarhet?

På upptäcktsfärd i Bibeln.

På Filippinerna hade jag för första gången hört något från Bibeln. Jag skaffade mig därför en fransk Bibel och började läsa. Under läsningen upptäckte jag att Bibeln inte var den gamla dammiga bok från en svunnen tid som jag alltid hade trott. I de bibliska berättelserna framstod antikens människor som medlemmar av samma människosläkte som vi idag. De hade samma svagheter, samma passioner, samma behov. Och de kämpade samma kamp för att förbättra sig. Det visade sig alltså att Bibeln fortfarande var aktuell. Några texter tilldrog sig min speciella uppmärksamhet. Då jag läste dem upplevde jag dem som befriande, välgörande och fridfulla. Jag blev speciellt gripen av berättelsen om kvinnan som hade begått äktenskapsbrott och som enligt de skriftlärde borde stenas. Jesus sa då: "Den som är utan synd må kasta första stenen på henne." Ingen sten blev kastad. Till kvinnan sa då Jesus till slut: "Inte heller jag dömer dig. Gå och synda inte mer."

Vilka förunderliga ord! Jag kände att jag kunde älska denne Jesus, som visade en sådan visdom i förhållande till mänskligt hyckleri och en sådan kärlek till en människa i nöd.

Jag fick också uppleva Hans närvaro och ingripandet i svåra situationer. En dag besökte jag en 16-årig flicka som hade fått skelett cancer. Efter att jag hade avslutat min magnetiseringsbehandling fick jag plötsligt förfärliga smärtor i huvudet. Det kändes som om det onda, som denna flicka led av, på något sätt hade flyttats över på mig. Jag blev helt nedbruten. Jag kunde nästan inte stå ut med denna smärta.

Då ropade jag: "Herre, om det är du som helar, varför får jag så ont? Skall jag bära det som du redan har burit?" I samma ögonblick kom jag ihåg den inbjudan och det löfte som Jesus har gett i sitt ord. "*Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.*" (Matt. 11:28) Jag grep tag om detta löfte och bestämde mig för att lita på Jesus. Plötsligt kunde jag i mitt inre se bilden av honom när han hängde på korset, där han dog i mitt ställe och på grund av min börda. Jag sökte mig fram till honom och tyckte nästan att jag kunde röra vid honom. Ögonblickligen upplevde jag något i mitt inre som kan liknas vid en liten explosion och så var jag fri! Vilken lättnad! Plågorna försvann fullständigt!

Lyckligtvis fick jag kontakt med evangeliska kristna i en grannstad. Jag fick tala ut om mina problem. Jag överlämnade mitt liv helt till Jesus och lät döpa mig. Jag gjorde rent hus och brände upp alla böcker och föremål som hade med spiritisterna på Filippinerna att göra. Då upplevde jag att mina ockulta förmågor försvagades, men helt förvunna var de inte.

Fullständigt befriad genom Jesu makt.

Mitt problem fick sin definitiva lösning genom mötet med två predikanter från Schweiz. De förstod vad som behövde göras och förklarade för mig att det som de skulle komma till att säga, inte var adresserat till mig, men till makterna som bodde i mig. "I Jesu namn driver vi er ut. Ni har inte längre någon auktoritet över Walter. Ni måste ut precis nu!" De upprepade denna order till andemakterna, som var i mig, samtidigt som de bad Gud gripa in. Det var första gången jag befann

mig i en sådan situation och jag visste inte vad som egentligen skulle ske. Men jag var enig med de två predikanterna. Det som fortfarande var inne i mig måste ut. Själv viskade jag stilla namnet Jesus.

Plötsligt fick jag en intensiv kramp i magen. Och under kanske femton sekunder kastade jag upp något som inte var materiellt, men ändå verkligt och påtagligt. Detta något for ut genom min mun under höga rop, som lät som vredesutbrott. De två predikanterna verkade på intet sätt överraskade. Det var tydligen inte första gången de var vittne till en sådan manifestation av andemakter. Men mina vänner, som var med mig och som blev vittne till denna dramatiska befrielse, var alla likbleka i ansiktet, och sådan var jag själv också. Vi hade varit med om en demonutdrivning precis som på Jesu tid.

Efter detta var jag verkligt befriad från mina ockulta gåvor och förmågor."

Walters fru Agnes säger tankfullt: "Jag var med då detta skedde med Walter. Sen var vi med i samma församling i flera år innan vi gifte oss. Vi önskar nu att vårt hem skall vara en hjälpstation för behövande människor."

Vi upplevde starkt att denna deras önskan redan blivit verklighet. ■

Walter Vappiani har berättat hela sin gripande livshistoria i en liten skrift, som på svenska fått titeln **Healern som blev helad.**

Pris 30 :-

Beställ på

bmc@maranata.se

eller via telefon

08 - 98 56 83

Ett beklämnande besök i Marias högborg

Text: Evy Juneswed

Ett besök i Lourdes i södra Frankrike, gjorde mig verkligen beklämd! Visst har jag läst om Mariadyrkan men att få se människor, som med fullt allvar dricker vatten och tvättar sig i vatten till syndernas förlåtelse, gjorde så ont i mig att jag bara vill ropa ut varningens ord ännu högre och peka på att det finns frälsning endast i Jesus Kristus!

En hög staty med Maria som "Himmels drottning" med krona på sitt huvud, välkomnade till denna pilgrimsplats. Vid hennes fötter ser man ett hav av

En hög staty med Maria som "Himmels drottning".

72 000 liter vatten per dag går åt till de människor som söker helande och frälsning i vattnet från Lourdes.

blommor och människor, som faller ner i tillbedjan.

Det finns flera kyrkor och kapell på området och i en av dem, "The Basilica of the Rosary", fanns flera målningar av Jesus vid olika tillfällen av hans liv, men också på Maria och då särskilt hennes himmelfärd och hennes kröning till "himmels drottning."

Himmelfärdsbilden visade knäböjande lärjungar kring en kista och Maria upphöjd och på väg till himmelen, där hon togs emot av Fadern, Sonen och den Helige Anden. Min tanke var genast: Visst hade väl Nya testamentets fyra evangelister skrivit om detta om de varit med vid ett så "stort" tillfälle? Nej, de var medvetna om att Maria var en vanlig

människa, som fick stå i Guds tjänst för att föda världens Frälsare! (Läran om Marias himmelfärd är gammal men först den 1 november 1950, definierades denna lära som en dogm och den 15 augusti firas Marias himmelfärd som en av de största och viktigaste högtiderna.)

Framme i koret i samma kyrka fanns en stor målning på jungfru Maria med inskriften "Par Marie á Jésus" på franska, "Genom Maria till Jesus".....

Historien berättar att år 1858 hade Maria uppenbarat sig på den här platsen i Lourdes för en ung flicka, Bernadette Soubirous, sedermera helgonet Bernadette. Bland annat hade Maria uppmanat henne att med bara handen gräva fram vatten ur marken i en grotta och detta "heliga vatten"

anses både vara helande och frälsande. Jag såg flera rullstolsbundna människor, som kördes till grottan i hopp om att få uppleva ett under.

Utanför fanns en lång rad med vattenkranar, där människor stod i kö för att tvätta sina ansikten och dricka vattnet – detta helt efter Marias ord till den unga flickan, Bernadette, att detta vatten ska rena från synd. En broschyr talar om att en dag under högsäsong kan upp till 72 000 liter vatten förbrukas per dag....

Jag blev djupt beklämd över allt jag fick se på denna "Marias högborg", men vill gärna stryka under den glädje jag upplevde då jag fick sammanträffa med människor, som förts från mörker till ljus! Jag hade förmånen att besöka Frankrike tillsammans med Åse och Stig Andreasson, som varit missionärer i landet i över 50 år. I en gudstjänst predikade Stig över ämnet "Ser du nöden?".

Den frågan bär jag med mig och den sänder jag vidare till dig! Ser du nöden bakom all villfarelse?

Du skiljer väl mellan tron på Guds Ord och tron på vilseledande tradition? Jesus sa: "Ingen kommer till Fadern utom genom mig!" Och denne Jesus, som verkligen har blivit upptagen till himmelen, HAN skall komma igen! Det ser ut att närma sig! ■

Att se målbild

Tabernaklet

- Se till att du gör detta efter de mönsterbilder som har visats för dig på berget.

(2 Mos 25:40)

Det var Guds ritning, efter Guds design och till Guds ändamål.

- Tabernaklet med alla dess tillbehör skall ni göra helt enligt de mönsterbilder som jag visar dig. (2 Mos 25:9)

Gud uppenbarar för Mose i detalj hur han vill ha det. Det var inte Mose tankar och förslag som han presenterade för Gud, så att Gud skulle välsigna det. Nej, Gud sa:

- Där skall jag uppenbara mig för Israels barn, och det rummet skall bli helgat av min härlighet. (2 Mos 29:43)

Gud hade en plan med det som skulle byggas under Israels tid. Tabernaklet var platsen där Gud skulle uppenbara sig. Varje del var uttänkt av Gud, ingenting var övergivet åt arbetaren. Genom hela byggnadsprocessen, för varenda liten detalj, läser vi att allt blev gjort så som Herren hade bjudit Mose, och till slut: Mose besåg allt arbetet och fann att de hade utfört det så som Herren hade bjudit. (2 Mos 39:43) När arbetet var fullbordat

Församlingen är ingen fabrik, och vi är inte inkommer till vår maskin och gör vår lilla del, och vårt eget liv. Gud har större tankar om dig och Abraham i tiden; skåda staden med de fasta grus, tus, bevara tron, och fullända loppet. Herren kom

kom Herren själv och inspekterade verket. Då övertäckte molnskyn uppenbarelsetältet, och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet (2 Mos 40:34), det blev som Gud hade tänkt det.

Fokus var inte i första hand på folket och deras behov, utan på Guds önskan och hans begär, ty han sa: "Jag vill bo ibland dem, och de skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud." Gud ville ha ett folk av söner och döttrar som han kunde bo ibland, en församling, en Guds familj.

Projektstyrning

På ett IT-revisionsseminarium som jag deltog i för ett tag sedan, var det ett föredrag om projektstyrning. Föredraget handlade om att koppla IT-mål till företagsmål och att synliggöra detta. Det börjar med att ledarna i ett företag samlas. De har idéer och tankar om hur de vill att allt skall bli och man sätter upp en målbild. Man lägger planer och dokumenterar varje del av målbilden. Målbilden med alla dens punkter klargörs, sedan skall det förverkligas.

Hur skall man nu få hela organisationen att arbeta mot detta mål?

Det traditionella är att man har sina projektledare, som tar varje delmål med sig och ser vilka problem som måste lösas, för att uppnå det målet man har fått ansvaret för. Fast det kallas inte problem numera, utan utmaningar. Det finns inga problem, bara utmaningar. Varje utmaning ges vidare till de olika projektgrupperna som sätter sig ner och

ser på lösningen för varje utmaning. Lösningen presenteras så för leverantörerna, externa och interna. Leverantörerna är tillsammans ansvariga för att leverera enligt lösningen på varje utmaning. Allting finns där i projektkatalogen, men ofta mycket fragmenterat, och särskilt översiktligt brukar det inte vara. Alla har oftast nog med sitt lilla problem. De som sitter med sina utmaningar klarar sällan att relatera allt till målbilden. Ofta är man rätt isolerad inom de olika projektgrupperna.

De som höll föredraget hade börjat att jobba med projekt på ett nytt sätt. De ville visualisera en gemensam målbild. De tecknade upp alla olika punkter på en stor tavla. Längst upp hade man målbilden med sina punkter som visade hur det skulle bli. Under hade man de olika utmaningarna med sina punkter. Varje utmaning hade ett streck upp till sin målbildspunkt som på det sättet relaterade utmaningen till målbilden. I teckningen satte man så in lösningspunkterna på varje problem. Lösningspunkterna var relaterade till utmaningarna som i sin tur var relaterade till målbilden. Varje liten delleverans relaterades vidare upp, helt till målpunkten. Allt som skall utföras är hela tiden relaterat till målbilden.

Det blev mycket mer spännande att leverera i detta projekt, därför att man såg varför man gjorde det – man hade hela tiden målbilden framför sig. När allt är klart, skall det bli så här fint! Föredragshållarna var så entusiastiska över det här sättet av visualisera ett projekt,

den

ustriarbetare som
sen återvänder till
mig. Låt oss vara som
undvalarna. Se på Kris-
ommer snart!

och så ivriga när de berättade om de olika företag där man hade börjat arbeta enligt den här metoden. Nu blev det så enkelt att förklara varje leverans och varför den måste med. Två utvecklingsteam löser inte samma utmaning på två olika sätt, då man på ett visuellt och enkelt sätt ser var man har gemensamma utmaningar. Det blir lika mycket dokumentation, men det ger en enklare översikt, då man aktiverar båda hjärnhalvorna. Vår logiska vänstra hjärnhalva som behandlar fakta, och vår högra som är kreativ och intuitiv.

Den industriella revolutionen

I slutet av 1700-talet började den industriella revolutionen i Storbritannien. Det blev en stor förändring i hur människorna arbetade. Förr hade man varit jordbrukare och hantverkare som utförde sitt arbete. Bonden var med i hela processen – från att han gick ut och sådde, sedan skördade, behandlade skörden och sålde en färdig produkt. Hela vägen var han med, från början till slut. Timmermannen var med och fällde trädet, hyvlade plankor, snickrade huset och såg sedan det färdiga resultatet. Detta gav nog en väldig stolthet över det man gjorde och en tillfredsställelse över att behärska hela processen till det slutliga resultatet. I det fällda trädet såg man redan det färdiga huset, och i axen på åkrarna såg man ett nybakat bröd.

Under den industriella revolutionen kom man fram till att det här gick alldeles för trögt och började strukturera om.

Några fick fälla träden, andra körde dem till sågverket. Där fanns åter andra som förädlade trädet. Var och en gjorde en liten del, ett litet steg av en lång process, fram till något som skulle bli en färdig produkt. Man blev väldigt proffsig på sin lilla leverans.

Det var ett hårt arbete. Tidigt på morgonen kom arbetarna till fabriken och jobbade där med samma sak. Varje dag gjordes exakt detsamma. Dag ut och dag in. Man var industriarbetare. Var och en kunde bara göra sin lilla del, och var absolut inte oersättlig. Blev arbetaren sjuk, kom en annan och gjorde exakt samma jobb. Ingen kände till hela processen, eftersom det var företagshemligheter. Hela processen fick inte bli känd av andra, som annars kunde komma på hur den här fabriken gjorde och så konkurrera ut den.

Hela tiden utvecklades produktionen. Bättre maskiner, snabbare produktion, nya ideér och varje produkt gjordes på ett

hade förlorat tillfredsställelsen av att få utföra ett fullständigt arbete. Barnen fick arbeta redan som små, man köpte in barn från barnhem och de fick arbeta utan lön. De sov inne på industriområdet och jobbade där i tio år, sedan fick de gå. Man hade avtal med olika barnhem som skulle förse industrin med arbetskraft, ända fram till 1860-talet. Därefter kom regler för barnarbete. Industriarbetaren var inte oersättlig, han fick inte vara en nyckelperson. Han kunde när som helst bytas ut mot vem som helst.

Förstå principerna

Häromdagen hade vi parkerat bilen på andra sidan av en T-korsning, och höll på att få parkeringsböter. Det är svårt med alla parkeringsregler. Svårt att komma ihåg alla lagar om hur man får parkera och hur man inte får stå. På ena sidan av ett övergångsställe får man inte parkera, men på andra sidan, fem meter ifrån, får man stå. Men det finns ju en

Stora framsteg gjordes varje år. Men hur var det för de människor som levde i den här miljön? De hade förlorat tillfredsställelsen av att få utföra ett fullständigt arbete.

bättre och billigare sätt, med större och större förtjänst. Stora framsteg gjordes varje år.

Men hur var det för de människor som levde i den här miljön? De hade förlorat möjligheten att få vara med och själv frambringa ett färdigt resultat. De

orsak till varför dessa regler finns. Visst kan man plugga alla regler tills man kan dem utantill, men det är mycket enklare att komma ihåg reglerna om man förstår den bakomliggande orsaken till dem. Varför får man inte parkera intill övergångsstället i korsningen? Får man tag

i grundprincipen bakom lagen, förklarar den sig själv. Då behöves ingen specifik lag för varenda situation som kan uppstå. Förstår man principen blir lagen onödig. Fast principen bakom parkering i en T-korsning har jag visst aldrig förstått.

Industriarbetare i Guds rike

Det finns en tendens i tiden, också inom kristenheten, att man skall bli specialist på olika områden, med den risken att man blir mer upptagen av vägen och det omkringliggande än målet. Vi vet hur en god kristen skall vara, hur en församling skall fungera. Allt man skall göra för att församlingen skall ha framgång. Bön är med, evangelisation är viktigt, mission och lovsång, mötesverksamhet och de olika tjänsterna i församlingen. För att lösa evangelisationen sätter man

gärna upp evangelisationsteam. Man skaffar utrustning och pengar för att de ska sköta den sidan, man går på evangelisationskola för att lära sig de bästa metoderna. Evangelisterna blir utbildade och duktiga. Så har man lovsångskörer som sköter sången och musiken på allra bästa sätt. Hur lätt är det inte att själva meningen går förlorad. Det blir sång till min ära istället för en lovsång till Gud. Vem är i fokus? Är det mig det kretsar omkring, eller finns det ett, och bara ett mål; allting till Guds ära?

Detta är mitt lilla område, en utmaning och en uppgift som jag ska sköta för att församlingen ska fungera som den borde. Man har bönegrupper och missionsorganisationer. Vi förbättrar tekniken, optimerar metoderna och blir mer och mer effektiva, men har vi längre behov för Gud, eller klarar vi oss rätt så bra på egen hand? Risken är att det blir mitt verk, ett själens projekt istället för en vandring i

Anden där Gud handlar genom mig. Den verkliga målbilden kan gå förlorad. – varför gör jag det jag gör? Söker jag min ära eller Guds? Vem är det jag tjänar; mig själv eller min uppdragsgivare? Blir det såsom Gud vill ha det, eller har det blivit som jag önskar?

Man kan nog lätt bli religiös och skapa en regelbok man jobbar efter. Gör jag enligt regelboken så blir allt bra, och Gud är nöjd. Så blir det en organisation där man strävar och sliter för att sköta sin lilla del, i bästa mening, men man har förlorat livet och missat målet. Hur lätt är det inte att kristenliv bara blir en massa ”skall” och ”skall inte”. Har vi sett Guds principer? Har vi fått tag i Guds liv, eller har vi skapat oss en egen mönsterbild, som passar till mitt kristenliv?

Församlingen är inget människoverk.

Han hade sett en mönsterbild. Det var inte ett jobb där han bara var en industriarbetare. Han kände till målet, och därför fick allting mening. Den sten han fick hugga ut var en del av ett byggnadsverk.

Gud har i församlingen satt några till apostlar och några till profeter, ja, Gud har insatt lemmarna i kroppen, var och en av dem på det sätt som han har velat. (1 Kor 12:18) In i minsta detalj är det ett Guds verk. Vi läste i andra Mosebok om Gud som uppenbarar för Mose: ”Se till att du gör allt efter mönsterbilden.” Målbilden var klar. Alla arbetade efter mönsterbilden. Herren kallade ut sina män och uppfyllde dem med Guds Ande, med vishet, med förstånd och kunskap. (2 Mos 35:30) Gud var mån om att allting blev som han ville. När tabernaklet stod färdigt, i varje detalj som Gud ville det, kom Herrens härlighet och tog sin boning där.

Stenhuggare

Det berättades om två stenhuggare. Den ene stenhuggaren var ledsen och arg, allt var jobbigt. Den ena dagen efter den andra högg han ut stenar; när den

ena var klar, fick han hugga ut en ny. Exakt samma, dag efter dag. Han var en industriarbetare, som bara gjorde sitt jobb och högg ut perfekta stenar. Men det gav honom ingenting. Han gjorde bara stenarna och sände iväg dem till vidare produktion. Men den andre stenhuggaren var glad och sjöng varje dag. Han var så glad i sitt arbete. Han utförde exakt samma jobb som den andre, högg ut sten efter sten. Men han sjöng och var så glad för att han fick arbeta med den där stenen. Så gick man bort och frågade den stenhuggare som var så arg och sur varför han var så ledsen jämt. Han svarade bara kort: ”Jag hugger sten”. Så gick man bort till den andre som var så glad, och sjöng medan han arbetade. Man frågade: Den andre här är så arg och sur, medan du, som gör exakt samma arbete är så glad. Vad kan det bero på? Han svarade: ”Jag bygger en katedral!”

Det var något som gav mening. Han gjorde sitt arbete, men han var med på att bygga något. Han hade sett en mönsterbild. Han visste varför han höll på. Det var inte ett jobb där han bara var en industriarbetare. Han kände till målet, och därför fick allting mening. Den sten han fick hugga ut var en del av ett byggnadsverk. Han visste hur det skulle bli, och han glädde sig varje dag han fick hugga ut en sten.

Att se mönsterbilden

Tänk om vi fick se Guds mönsterbild! Förstå vad det är Gud har kallat oss till. Så att vi kan förverkliga Guds tankar, det han vill, i denna tid. Det som ger livet innehåll och mening, det som gör livet spännande och ger glädje under vandringen och hopp för evigheten – det är Guds eviga tankar med dig och mig. Paulus skriver:

- Därför lever vi inte för oss själva, utan för honom som är död och uppstånden för oss. (2 Kor 5:15)

Gud vill synliggöra sig själv genom församlingen. Vi är med i ett stort byggnadsverk som Gud vill slutföra. Gud bygger sin boning av levande stenar, dig och mig.

Johannes skriver i Uppenbarelseboken om synen han fick se genom ängeln som sade:

- Kom hit, så skall jag visa dig bruden, Lammets hustru. Och han förde mig i anden åstad upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ned från himmelen, från Gud, med Guds härlighet. Den glänste likt den dyrbaraste ädelsten, den var såsom kristall-

klar jaspis. (Upp 21:10)

Det finns en underbar framtid för en i tiden hånad församling. Vi lever i ett saligt hopp – det Gud skall fullföra i sin tid. Staden är perfekt, den har Guds härlighet, och vi är på väg emot den.

Är vårt fokus på denna målbild i allt vad vi gör, då skulle vi bli som den glade stenarbetaren. Vi är Guds barn. Delaktiga av Guds natur! Vi är Kristi syskon, vi är Guds familj. Men endast som detta, endast i Kristus kan vi vara fruktbärande kristna, och då kommer vi också att bära frukt. Ty Jesus sade:

- Förbliven i mig, så förbliver ock jag i eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig. Jag är vinträdet, I ären grenarna. Om någon förbliver i mig, och jag i honom, så bär han mycken frukt. (Joh 15:4)

Gud har en avsikt med allting skapat: av honom, genom honom och till honom.

I Hebréerbrevet kapitel 11 läser vi om Mose att han härdade ut, därför att han såg den Osynlige. Det finns betryck och lidande för Kristi församling, men det som skapar glädje mitt i svårigheterna är synen på Guds eviga viljas rådslut. Paulus skriver:

- Fördenskull lider jag också detta, men jag blyges dock icke därför. Ty jag vet på vem jag tror. Gud har icke givit oss en försagdhetens ande, utan en kraftens och kärlekens och tuktighetens ande. Han som har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, icke på grund av våra gärningar, utan efter sitt eget rådslut och sin nåd, den nåd som redan för evärdliga tider sedan gavs oss i Kristus Jesus, men som nu har blivit uppenbar genom vår Frälsares, Kristi Jesu, uppenbarelse. (2.Tim 1:7)

I Nehemjaboken läser vi om Jerusalems murar som åter byggs upp. De återvända från Babel arbetar varje dag utan att ge upp. När fienden kommer har man svärdet i ena handen och mursleven i andra. Man reser Jerusalems murar. Samballat, Tobias och de som hånar Israels församling försöker få Nehemja att komma ner till dem för att rådslå om man kunde vara med eller inte. De använder listiga ord, de vill döda honom. Så skriver Nehemja svar med budbärarna: Jag är med i ett stort och viktigt arbete och kan inte komma ned. All min tid, och all min kraft har jag gett till Gud. Jag kan inte gå ner! Jag har sett någonting så värdefullt, stort och meningsfullt, så jag måste hålla mig uppe. Han hade sett Guds plan, han kände Herrens vilja. Det var inte sin egen lilla värld han byggde, men det var Herrens

Det finns en underbar framtid för en i tiden hånad församling. Vi lever i ett saligt hopp – det Gud skall fullföra i sin tid. Staden är perfekt, den har Guds härlighet, och vi är på väg emot den. Är vårt fokus på denna målbild i allt vad vi gör?

värld. Han var ingen industriarbetare i Guds rike; han var med i ett stort verk, där Gud hade mönsterbilden klar.

Förändrat perspektiv

Paulus skriver:

- Min bön är, att vår Herres, Jesu Kristi, Gud, härlighetens Fader, må giva eder en visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om sig, och att han må upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstå hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga, och huru översvinnligt stor hans makt är på oss som tro. (Ef. 1:19)

Paulus skriver om Herrens arv, fokus är inte på vad vi skall få, utan på vad vi får vara för Gud. Har Anden fått uppenbara genom Ordet vad Herren har kallat oss till? Herrens arv, rikt på härlighet – för honom. Har du sett fullkomligheten redan här i tiden? Det slutliga resultatet av krukmakarens enkla kär. Visst är vi ringa här, men Mästaren såg en pärla i det som ingenting var, och han utvalde oss till gemenskap med sig. Har du fått Guds syn på församlingen?

Gud är undrens Gud, hans tankar och vägar är högre än våra. Se på hur man intog det utlovade landet. Spejarna sade:

- Det är ett land som i sanning flyter av mjölk och honung, men vi kunna icke draga upp mot detta folk, ty de äro oss för starka. Vi sågo där ock jättarna, Anaks barn, av jättestammen; vi tyckte då att vi själva voro

såsom gräshoppor, och sammalunda tyckte de om oss. (4 Mos 13:33)

Fienden var överlägsna Israels barn. Men Josua leder folket in i Kanaan. Varje stad de tar i besittning är ett Guds underverk. Jerikos murar, vilken dårskap, att vandra omkring staden i sju dagar. Vem tänker ut en sådan strategi för att inta en befäst stad? Men på den sjunde dagen faller Jerikos murar. Gud behövde inga mänskliga metoder, han delar inte sin ära med någon. Gud använder vem han vill, hur han vill.

Å, Herre låt mig få bli med upp på Ordets berg och låt mig få skåda in i din värld. Låt mig få skåda din härlighet, så livet får perspektiv! Låt mig få glädjas över min lilla sten som jag kan få bringa till byggnadsplatsen. Tänk att Gud vill synliggöra sig själv genom oss enkla människor! Tänk att få ge ut av det glada budskapet, evangelium, så att människor kan få gripa tag i vad det handlar om. Församlingen är ingen fabrik, och vi är inte industriarbetare som kommer till vår maskin och gör vår lilla del, och sen återvänder till vårt eget liv. Gud har större tankar om dig och mig. Låt oss vara som Abraham i tiden; skåda staden med de fasta grundvalarna. Se på Kristus, bevara tron, och fullända loppet. Herren kommer snart! ■

Kallad oc eller förhårdad o

Appell av Berno Vidén

Bibeln lär att många är kallade, men få är utvalda. Har du tagit emot Jesus så är du utvald. Då har Herren Jesus Kristus själv tagit dig till sig, och du är ett Guds barn. Det finns en helt underbar historia i Gamla testamentet om hur Gud väljer ut. Den handlar om Saul. Profeten Samuel blev sänd till Saul som tillhörde den minsta stammen och den ringaste familjen i Israel. Flera separata händelser ledde till att Samuel träffade Saul. Allt var förberett av Gud. Åsnor hade sprungit bort som Saul gett sig ut för att leta efter och Gud

täckt av Gud för en speciell uppgift som han hade fått.

Andens dop är något oerhört viktigt. Inte som ett självändamål: - Nu ska jag bli andedöpt för att få en kick av välbehag, och leva ett lyckligare liv. Nej, Jesus sa: När den helige Ande kommer över er, så ska ni få kraft att bli mina vittnen!

Något av detta möter vi hos Saul. Han blir smord; Gud själv smörjer honom genom sin profet, och han blir utrustad för ett uppdrag. Här handlar det om att som konung leda Israel.

torierna i Gamla testamentet. Men det finns en fortsättning som också måste med. Berättelsen om Saul är också en av de mest tragiska vi möter i bibeln. För det händer något med Saul, när han som kung ser allting han vill åstadkomma och inte riktigt räcker till. Han börjar fatta helt egenmäktiga beslut. Han går förbi Guds ordning genom profeten. Egenmäktigt ger han sig på områden som inte tillhör hans ämbete, något som steg för steg leder till en förhårdelse i Sauls hjärta. Det värsta i hela denna process var att Saul hamnade i ett läge där han inte längre kunde höra Guds röst. Han gav sig till och med iväg till en spågumma för att försöka få veta vad Gud hade bestämt. Det är tragiskt när man tänker på hur Saul, som blivit kallad och utvald, nu istället förkastas, på grund av sin egen ohörsamhet. Gud säger till Samuel:

- Jag ångrar att jag har gjort Saul till konung, ty han har vänt sig bort ifrån mig och

Det är tragiskt när man tänker på hur Saul, som blivit kallad och utvald, nu istället förkastas, på grund av sin egen ohörsamhet.

Folk vallfärdar i tusental för att få kickar och känsloupplevelser. Men det har inget med bibliskt andedop eller lärjungaskap att göra.

ledde det hela så att ett möte ägde rum. Vi läser i första Samuelsboken:

- Vem tillhör allt det härliga som finns i Israel, om inte dig och hela din fars hus? (1 Sam 9:20)

Så säger Samuel i sitt första möte med Saul. Och Saul svarade:

”Jag är ju en benjaminit, från en av de minsta stammarna i Israel, och min släkt är ju den ringaste bland alla släkter i Benjamins stammar. Varför talar du då till mig på det sättet?” (v 21)

Men Gud såg inte på det sättet. Här sker något väldigt stort i Sauls liv. I nästa kapitel läser vi:

- Och Samuel tog sin oljeflaska och göt olja på hans huvud och kysste honom och sade: ”Se, HERREN har smort dig till furste över sin arvedel. (1 Sam 10:1)

Saul var utvald, han blev smord och be-

Då man läser om kampanjer och andra religiösa utbud, handlar det ofta om att locka med känslökickar. Skrattefenomen, guldstof från himlen som faller – och folk vallfärdar i tusental för att få sensationer och känsloupplevelser. Men det har inget med bibliskt andedop eller lärjungaskap att göra. Nej, Gud har gett anden för att han vill fylla dig och göra dig till ett kärl för honom. Han vill utrusta dig med kraft för att du ska kunna vandra med honom, tjäna honom och därigenom vara med och bygga upp hans församling.

Saul gick in i sin tjänst som konung, och blev åtminstone i början använd av Gud. Jag sa att berättelsen om Sauls utväljelse är en av de underbaraste his-

h utvald och förkastad

icke fullgjort mina befallningar. (1 Sam 15:11)

Är det samma Saul vi läser om? Ja, det är det. Han som i ett förstone präglades av oskuld, ren kärlek och trohet. Och så sker en process. Här tror jag var och en av oss bör tänka till. Det är så oerhört viktigt att bevaras i ödmjukhet, i den eld och i den kärlek som Gud ger oss. Han har lovat att skickliggöra den han har utvalt. Han har gett löften till församlingen om hur han ska leda oss på sin väg, om hur vi kan få bli till välsignelse och väckelse för människor. Han har lovat det. Församlingen är hans kropp, hans röst här i tiden; fyrbåken som sprider ett annat ljus än det som finns i världen. Han har lovat det, och han kommer att hålla sina löften under hela vår vandring.

Bibeln är fylld med förmaningar om hur det kan gå med människor som av olika orsaker hamnar utanför vad Gud har tänkt. Man tar kött till arm och börjar förlita sig mera på sig själv. Eller man börjar få kärlek till världen, till olika ting i världen eller till verksamheten. Stegvis och oförmärkt hamnar man längre och längre bort från Guds vilja. Människor kan misslyckas, det är ett faktum. Men Saul i sitt misslyckande, förhårdade sig. Han avlägsnade sig från Gud, och så ser vi ett tragiskt slut på hans liv.

Efter Saul blev David konung. Han misslyckades också, men han hade ett annat sinnelag. Vi kan läsa om att han var en man efter Guds hjärta som ödmjukade sig. Han bad till Gud i sin nöd, och Gud reste honom upp.

Det finns många händelser i våra liv som på olika sätt kan dra oss bort ifrån Herren Jesus. Jag skulle vilja vädja och påminna om vem han är och vad han vill i vars och ens liv. Just detta att få leva i

hans vilja. Att bli förhårdad behöver inte innebära att man går omkring och aktivt motarbetar Guds verk. Men vi kan förlora känslan. Tänk dig, att ha en hand som inte känner när den läggs på spisen. Du känner inte hettan. Det är inte normalt.

Vi lever i den yttersta tiden, en tid bibeln beskriver som de absolut sista dagarna. En nådatid som börjar gå mot sitt slut. Vi har ett oerhört viktigt uppdrag. Jesus kommer. I ett av sina eskatolo-

som kan gestalta sig på många olika sätt. Exempelvis när vi möter nöden; –Sänd ditt bröd över vattnet – dela det du har. Denna osjälviska och utgivande karaktär som Jesus själv bar i sitt liv får vi också äga, och sprida i denna värld så full av ondska och olyckliga människor. Ett ord om Jesus och en kärleksfull handling i Jesu efterföljd kan vara en nyckel till befrielse för många människor. Men de som Jesus avvisade med att säga: -Jag känner er inte, förstod nog inte vad deras liv dominerades av förrän de stod där

Vi har ett oerhört viktigt uppdrag. Jesus kommer. I ett av sina eskatologiska tal, där Jesus talar om tidens ände, påminner han om troheten i det lilla.

giska tal, där Jesus talar om tidens ände, påminner han om troheten i det lilla. Nationerna kommer fram inför honom, några står på hans vänstra sida, andra på hans högra sida. Då säger Jesus till den ena gruppen:

- Gå bort ifrån mig! Jag känner er inte. Det är något av vad Saul mötte då Gud sa: Jag ångrar. Han var förhårdad. Det hade gått för långt. Och här säger Jesus: - Jag känner er inte. Och så börjar han tala: - Jag var sjuk, och ni besökte mig inte. Jag var hungrig, och ni gav mig ingenting att äta. Jag var naken, och ni klädde mig inte.

Tror ni att de själva uppfattade sakerna på det sättet? De svarade ju med att försvara sig: -Herre, när såg vi dig... De hade förlorat den blick som Gud vill att församlingen ska ha. Vi ska inte bara vara ett ljus i världen. Vi ska representera Guds rättfärdighet och ge utav Guds bröd som kan ge liv till människor, något

inför honom och allting uppenbarades; - Jag känner er inte.

Det fanns också en annan grupp, de som stod på hans högra sida. Till dem nämndes om samma nödens barn, men de hade handlat annorlunda. Och de fick hälsningen: -Gå in i din Herres glädje.

Jesu ande och kraft är utgjuten, och han vill utrusta oss i denna tid. Låt oss be till Gud om att få vara sanna Maranata-vittnen som kan sprida detta himmelska ljus som inte är bundet i tiden, men fast förankrat i de eviga tingen. Varje liten sak vi gör för Jesus bär frukt för evig tid. Det förlorar aldrig någonsin sitt värde. Karriärer här i tiden tar slut, pengar tar slut, politisk makt tar slut. Tänk att få ge sitt liv till Jesus och veta att det man gör har evighetsvärde. Var med, och fortsätt framåt i tjänst för Honom, till dess att han kommer och hämtar hem sin församling! Amen ■

Penningmakten och Guds svar

Trots försök att bibehålla skillnaderna mellan rika och fattiga delar av världen verkar den ekonomiska krisen i Europa och USA bara ha börjat. I början av 90-talet skrev Arne Imsen en idag mycket aktuell text. Det enda i tiden som kan stå emot ett system byggt på orättfärdighet är en upprättad församling.

Text: Arne Imsen

Medan du läser detta, dör människor. De dör en för tidig död på grund av förhållanden som vi på ett eller annat sätt är medskyldiga till. Skaror av människor dör därför att det finns en penningmakt som är förödande och omöjliggör normal samexistens och samförstånd.

Det saknas vilja till att försöka lösa de ohyggliga problem som har med fördelning att göra.

Jorden har samlade tillgångar som i realiteten innebär att inte en enda människa skulle behöva dö av hunger. Resurserna räcker till för hela jordens befolkning. Skulle en medmänsklig fördelning av resurserna komma till stånd, så skulle ingen gå under i hungersnöd.

Vem är det som hindrar fördelningen, varför saknas vilja, varför når inte resurserna till alla? På vad sätt har vi ansvar för detta?

Det bästa sättet att pröva solidariteten är att testa vår egen vilja och förmåga att dela med oss av det vi har. Vi kan inte räkna med att man ute i den stora världen ska handla annorlunda än vad vi gör i den lilla världen.

Från början fanns ideal som fragment ur Nya testamentet. Apostlagärningarna har påverkat mänsklighetens största andar, som har brottats med problemen och försökt hitta en rättfärdig lösning, utan att lyckas.

Marx, Engels och andra var influerade av Herren Jesus Kristus. Kanhända de var ateister, men de tog hand om värdet av den förunderliga egendomsgemenskap som finns beskriven i Nya testamentet.

Mänskligheten lider av allt det blod som har flutit under dess historia. Den plågas av syndafallets konsekvenser

och försöker hitta tillbaka till paradiset. Din paradislängtan kan inte utplånas, den finns där som drivkraft. Men ingen har lyckats återerövra paradiset. Vi har inte moralisk eller religiös kapacitet till detta.

Om vi frågar de politiska partierna vad de står för idag, blir svaren luddiga. De har svårt att själva redogöra för sin politik, för den är så fragmentarisk och uppblandad. Vad är det som styr olika samhälleliga åtgärder eller politiska utspel? Det är inte ideologierna, utan penningmakten. Partierna är i händerna på kapitalet. De är inte bara hindrade och hämmade, de är direkt styrda, och deras frihet är marginell.

om än mera sofistikerat.

Problemet ligger inte i kommunismen eller kapitalismen, problemet ligger i en avfällig, institutionaliserad och mycket mäktig kristenhet.

Ge oss idealen, ge oss förebilderna, ge oss mönsterbilden tillbaka, men, framför allt: Ge oss den kraft som gör det möjligt att besegra den bastion av girighet, egoism och materialism som har blivit så oerhört dominerande i vårt liv och vårt sätt att vara!

Församlingen kan ta sig ur penningmaktens förfärliga järngrepp och bli en andlig maktfaktor i tiden. Men den kan inte existera om vi ska applicera det

Vad är det som styr olika samhälleliga åtgärder eller politiska utspel? Det är inte ideologierna, utan penningmakten.

Vi sitter i västvärlden och pekar på Sovjetunionens och östvärldens sammanbrott och säger fiasko, med facit i hand. Men kan det fiasko som västvärldens ekonomiska, sociala och andra system har byggt upp visa några drag av rättfärdighet? Skulle den kapitalistiska utbyggnaden vara bättre än den socialistiska?

Det har visat sig vara omöjligt att åstadkomma rättvisa med mänskliga medel. Ska man göra ett försök, måste man ha batonger, skjutvapen och straffanstalter. Detta leder till fortgående förtryck. Förtrycket i väst är sannerligen inte mindre,

profana samhällets olika mönster och föreningsmodeller på verksamheten. Guds församling är ingen verklighetsfrämmande gemenskap av andeväsen.

I Bibeln ser vi att det finns en ekonomisk ordning och en rättsordning för den kristna församlingen. Om den vill, så kan den genom den helige Andes kraft förverkliga mönsterbilden. När den reduceras till sanna och rätta proportioner får den också stå fram med den makt som den fått sig delegerad, då den tar Jesu budskap på allvar och fattar att sant församlingsliv är att överlåta sig helt till Herren Jesus Kristus.

Det finns definitivt inga rekommendationer eller befallningar för den kristna församlingen att gå in i rollen som folkvald, eller på annat sätt delegerad maktutövare i politiska institutioner eller statliga organ i tiden.

Så länge den kristna församlingen finns på jorden i tiden, så kommer församlingen att rida spärr mot alla vildjurskrafter, i kraft av sin blotta närvaro, och genom den helige Andes inneboende. Församlingen behöver inga politiska mandat eller taburetter för att vara salt och ljus. Guds församling är sanningens grundfäste och stödjepelare. ■

Maranataförsamlingen
inbjuder till

Bibeldagar
på Bällsta
2-6 januari

Information och anmälan:
Tel **08-98 56 83**,
Mail **info@maranata.se**

Radio Maranata

Stockholm, 88 MHz, Dagl 08,00 Månd & Onsd kl 18.00
Göteborg, 94,9 MHz, Tisd kl 21,00, Lörd kl 15,00

Radiosändningar via internet:

<http://maranata.se/media/radio-maranata/>

Missionshotellet!

Budget 425:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Välkommen till

Maranataförsamlingen
i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd: 12 & 19 Bibelstudium
Torsd: 19 Bönemöte
Lörd: 18 Bön och evangelisation
Sönd: 11 Förkunnelse
18 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se
08 98 56 83 , Bällstav. 100, BROMMA

Midnattsropet önskar alla läsare en välsignelserik helg

*God Jul och
Gott Nytt År!*

MIDNATTSROPET

Sprides fritt
6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

Det fanns ingen plats i härbärgets!

-Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom de inte fick plats i härbärgets. (Luk 2:7)

Denna episod har omtalats nu i 2000 år. I detta ser jag Guds stora omtanke. Många gånger har man hört beklaganden att vad hemskt, de såg en havande kvinna och stängde sin dörr. Men Gud visste bättre. Skulle hans son födas på den tidens vandrarhem bland stök, bråk, ogudaktigt folk, fylla och elände. Gud hade en underbar rofylld plats förberedd. Kan du tänka dig att komma in på ett stökigt vandrarhem och sedan gå ut till djurens boende en kväll och känna friden från djuren som gått till vila. Se hur kor och får vrider på huvudet för att se vem som kommer; om det är bra folk. Jag tror att djuren förnam att något väldigt skulle ske, och många av dem hade fött sina lamm och kalvar och visste att Guds frid är stor.

Gud hade bestämt en avskild och ren plats, väl förberedd. Krubban stod där ren och fin, med rent hö och gott om rent dricksvatten att bada den nyfödde i, och herdarna hade inte släppts in på härbärgets för att tillbedja. De var enkla,

fattiga och ej ansedda. Men änglarna var där!

Med detta vill jag säga att Gud har en plats som är beredd även för sina barn där du får vara. Kanske inte som du planerat, men om du är öppen för Hans röst, leder han dig till din plats, dit Han vill.

Exempelvis upplevde jag en gång att jag inte kunde bo på en plats. Allt blev bara låst, och jag tänkte då på just detta "det fanns ingen plats". Förut var jag bedrövad och ledsen. Vad menar du Gud? Men sedan upplevde jag en otrolig välsignelse och ledning; att det var rätt. Gud ville leda mig till nya platser och upplevelser.

-Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord. (Rom 8:26)

Det viktigaste är: Vad får Jesus för plats i ditt liv? Får han vara med helt i striden? Du måste gå ut och möta Honom UTANFÖR allt, precis som Jesus föddes utanför stöket på härbärgets. I frid kan du möta Honom; stäng öron och ögon för världens larm, och upplev den inre friden. Guds närvaro i ditt hjärta.

Barbro Schröder